

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/1096 z dnia 25 czerwca 2019 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Umowy o ochronie inwestycji między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Socjalistyczną Republiką Wietnamu, z drugiej strony 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2019/1097 z dnia 26 czerwca 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/124 w odniesieniu do niektórych uprawnień do połowów 3
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1098 z dnia 26 czerwca 2019 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj 11
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1099 z dnia 27 czerwca 2019 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 412/2013 nakładające ostateczne cło antidumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej 14
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1100 z dnia 27 czerwca 2019 r. w sprawie nieodnowienia zatwierdzenia substancji czynnej desmedifam, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾ 17
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1101 z dnia 27 czerwca 2019 r. w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej tolchlofos metylu, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾ 20

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/1102 z dnia 27 czerwca 2019 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie nawozów w celu dostosowania załączników I i IV ⁽¹⁾ 25
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1103 z dnia 27 czerwca 2019 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1210/2003 dotyczące niektórych szczególnych ograniczeń w stosunkach gospodarczych i finansowych z Irakiem 31

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/1104 z dnia 25 czerwca 2019 r. zmieniająca decyzję (UE) 2015/116 w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. 33
- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/1105 z dnia 25 czerwca 2019 r. w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Republikę Włoską 35
- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/1106 z dnia 25 czerwca 2019 r. w sprawie mianowania członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Republikę Włoską 36
- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/1107 z dnia 25 czerwca 2019 r. w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Królestwo Hiszpanii 37
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/1108 z dnia 27 czerwca 2019 r. zmieniająca decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie 38
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1109 z dnia 27 czerwca 2019 r. kończąca postępowanie dotyczące przywozu spawanych rur, przewodów rurowych oraz profili drażonych o przekroju poprzecznym kwadratowym lub prostokątnym, z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, pochodzących z Republiki Macedonii Północnej, Rosji i Turcji 39
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1110 z dnia 27 czerwca 2019 r. zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 4976) ⁽¹⁾ 52

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2019/1096

z dnia 25 czerwca 2019 r.

w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Umowy o ochronie inwestycji między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Socjalistyczną Republiką Wietnamu, z drugiej strony

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 23 kwietnia 2007 r. Rada upoważniła Komisję do prowadzenia negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu z państwami członkowskimi Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN). W upoważnieniu tym przewidziano możliwość negocjacji dwustronnych.
- (2) Dnia 22 grudnia 2009 r. Rada upoważniła Komisję do prowadzenia negocjacji dwustronnych w sprawie umów o wolnym handlu z poszczególnymi państwami członkowskimi ASEAN. W czerwcu 2012 r. Komisja rozpoczęła negocjacje dwustronne w sprawie umowy o wolnym handlu z Wietnamem; negocjacje te miały być prowadzone zgodnie z istniejącymi wytycznymi negocjacyjnymi.
- (3) Dnia 15 października 2013 r. Rada upoważniła Komisję do rozszerzenia toczących się negocjacji dwustronnych z państwami ASEAN, aby objąć nimi również ochronę inwestycji.
- (4) Negocjacje w sprawie Umowy o ochronie inwestycji między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Socjalistyczną Republiką Wietnamu, z drugiej strony (zwanej dalej „Umową”) zostały zakończone.
- (5) Należy podpisać Umowę w imieniu Unii, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania w imieniu Unii Umowy o ochronie inwestycji między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Socjalistyczną Republiką Wietnamu, z drugiej strony (zwanej dalej „Umową”), z zastrzeżeniem zawarcia przedmiotowej Umowy (1).

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Umowy w imieniu Unii.

(1) Tekst Umowy zostanie opublikowany wraz z decyzją w sprawie jej zawarcia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2019 r.

W imieniu Rady
A. ANTON
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2019/1097

z dnia 26 czerwca 2019 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/124 w odniesieniu do niektórych uprawnień do połowów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2019/124 ⁽¹⁾ określono uprawnienia do połowów na 2019 r. w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz, dla statków unijnych, w niektórych wodach nienależących do Unii.
- (2) W planie wieloletnim dotyczącym wód zachodnich ⁽²⁾, który wszedł w życie w dniu 26 marca 2019 r., uchylono plan odbudowy stad morskiczka nowozelandzkiego i homarca ⁽³⁾. Ograniczenia nakładu połowowego zawarte w załączniku IIA do rozporządzenia Rady (UE) 2019/124 zostały określone zgodnie z tym planem odbudowy stad. Ze względu na to, że przedmiotowe stada będą zarządzane zgodnie z przepisami planu wieloletniego dotyczącego wód zachodnich przez ustalenie limitów połowowych służących osiągnięciu docelowego wskaźnika śmiertelności połowowej zgodnie z przedziałami poziomu maksymalnego podtrzymywalnego połowu (F_{MSY}), dalsze ustanawianie ograniczeń nakładu połowowego dla flot prowadzących połowy tych stad nie jest już konieczne. Należy zatem uchylić załącznik IIA do rozporządzenia Rady (UE) 2019/124.
- (3) Międzynarodowa Rada Badań Morza (ICES) wydała opinię naukową, w której zaleca niepoławianie witlinka (*Merlangius merlangus*) w rejonie ICES 7a (Morze Irlandzkie). W celu osiągnięcia właściwej równowagi między kontynuowaniem połowów w kontekście potencjalnie poważnych skutków społeczno-gospodarczych a potrzebą osiągnięcia dobrego stanu biologicznego tych stad ustalono całkowity dopuszczalny połów (TAC) dla przyłówów tych stad na 2019 r., uwzględniając trudności w prowadzeniu połowów wszystkich stad w ramach połowów wielogatunkowych przy równoczesnym zachowaniu maksymalnego podtrzymywalnego połowu. W zaktualizowanej opinii naukowej ICES dotyczącej stanu stad witlinka w rejonie ICES 7a i nieuniknionych przyłówów tych stad podczas połowów innych gatunków przewidziano scenariusz zakładający utrzymanie *status quo*, w którym odnośne połowy szacuje się na 1 385 ton. Zgodnie z tą analizą naukową należy zmienić poziom TAC, aby odzwierciedlał ilość, która zminimalizuje ryzyko wczesnego zamknięcia łowisk, a jednocześnie umożliwi dalsze odnawianie się biomasy stada tarłowego. Poziom TAC powinien również uwzględniać dążenie do tego, aby nie wzrosła śmiertelność tych stad i aby TAC zapewniał zachętę do poprawy selektywności i unikania przyłówów.
- (4) W grudniu 2018 r. zainteresowane państwa członkowskie uzgodniły, że będą ze sobą współpracować w ramach grupy państw członkowskich leżących nad wodami północno-zachodnimi i w ściślejszej współpracy z Komitetem Doradczym ds. Wód Północno-Zachodnich w celu przygotowania wieloletniego planu zmniejszenia przyłówów. Plan ten powinien zapewnić zmniejszenie przyłówów pięciu przedmiotowych stad, w odniesieniu do których

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2019/124 z dnia 30 stycznia 2019 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2019 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 29 z 31.1.2019, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/472 z dnia 19 marca 2019 r. ustanawiające wieloletni plan gospodarowania stadami poławianymi w wodach zachodnich i wodach z nimi sąsiadujących oraz połowami eksploatującymi te stada, zmieniające rozporządzenia (UE) 2016/1139 i (UE) 2018/973 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 811/2004, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007 i (WE) nr 1300/2008 (Dz.U. L 83 z 25.3.2019, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2166/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawiające środki służące odnowieniu zasobów morskiczka nowozelandzkiego i homarca w Morzu Kantabryjskim i u zachodnich wybrzeży Półwyspu Iberyjskiego i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 850/98 w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich (Dz.U. L 345 z 28.12.2005, s. 5).

ICES wydała zalecenie dotyczące zerowych połowów w 2019 r., w tym stad witlinka w Morzu Irlandzkim, dzięki środkom w zakresie selektywności i unikania przyłowów. Komisja zaznaczyła, że zamierza przedłożyć ten plan w lipcu 2019 r. na sesji plenarnej Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF), aby ocenić jego skuteczność. Jeżeli ocena STECF wykaże, że plan zmniejszenia przyłowów nie przyniesie pożądanego efektu ograniczenia śmiertelności połowowej przy przyłowach, Komisja zaznaczyła, że rozważy alternatywne środki służące zmniejszeniu śmiertelności połowowej przedmiotowych stad.

- (5) Zgodnie z opinią ICES z dnia 28 marca 2019 r. połowy homarca (*Nephrops norvegicus*) w wodach jednostki funkcjonalnej 31 rejonu ICES 8c w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r. nie powinny przekraczać 0,7 tony. Należy odpowiednio określić uprawnienia do połowów homarca w wodach jednostki funkcjonalnej 31 rejonu ICES 8c.
- (6) W dniu 28 marca 2019 r. ICES wydała opinię dotyczącą połowów krewetki północnej (*Pandalus borealis*) w rejonach ICES 3a i 4a w części wschodniej (cieśniny Skagerrak i Kattegat oraz północna część Morza Północnego w Rynnie Norweskiej). Na podstawie tej opinii oraz po konsultacjach z Norwegią należy ustalić kwotę Unii na połów krewetki północnej w rejonie ICES 3a na 2 304 ton, zgodnie z maksymalnym podtrzymywalnym połowem.
- (7) W dniu 22 lutego 2019 r. ICES wydała zaktualizowaną opinię dotyczącą połowów czarniaka (*Pollachius virens*) w Morzu Północnym. Na podstawie tej opinii oraz po konsultacjach z Norwegią należy odpowiednio zmienić TAC dla czarniaka, zgodnie z maksymalnym podtrzymywalnym połowem.
- (8) Zgodnie z opinią ICES wydaną dnia 12 kwietnia 2019 r. połowy szprota (*Sprattus sprattus*) w rejonie 3a (cieśniny Skagerrak i Kattegat) i w podobszarze 4 (Morze Północne) w okresie od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. nie powinny przekraczać 138 726 ton. TAC dla szprota w 3a ustalono na 26 624 tony. Uprawnienia do połowów szprota w wodach Unii rejonu ICES 2a i podobszaru 4 powinny zostać ustalone z uwzględnieniem TAC już ustalonego dla rejonu ICES 3a oraz zgodnie z maksymalnym podtrzymywalnym połowem. W celu zagwarantowania pełnego wykorzystania uprawnień do połowów należy w odniesieniu do szprota wprowadzić elastyczność między obszarami: z rejonu ICES 3a do podobszarów ICES 2a i 4.
- (9) TAC sardeli europejskiej (*Engraulis encrasicolus*) w podobszarach ICES 9 i 10 oraz wodach Unii obszaru Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowym i Wschodnim Atlantyku (CECAF) 34.1.1 w okresie od dnia 1 lipca 2019 r. do 30 czerwca 2020 r. ustalono na poziomie zerowym w oczekiwaniu na opinię naukową dotyczącą tego okresu. ICES wyda swoją opinię dotyczącą tego stada dopiero pod koniec czerwca 2019 r., chociaż połowy będą kontynuowane również w okresie letnim. W celu zapewnienia kontynuacji działalności połowowej do czasu ustalenia TAC na podstawie najnowszych opinii naukowych należy ustalić tymczasowy TAC wynoszący 4 902 tony w oparciu o połowy w trzecim kwartale 2018 r. TAC zostałyby zmieniony w przyszłości zgodnie z opinią naukową ICES.
- (10) W dniu 13 marca 2019 r. na podstawie wspólnego zalecenia grupy państw członkowskich leżących nad Morzem Północnym Komisja przyjęła rozporządzenie delegowane (UE) 2019/906 ⁽⁴⁾. Rozporządzenie to określa zmiany w zakresie wyłączeń *de minimis* z obowiązku wyładunku przewidzianego w art. 15 ust. 5 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽⁵⁾ w odniesieniu do witlinka i dorsza atlantyckiego (*Gadus morhua*), ponieważ większe ilości przypadkowych połowów tych gatunków będą podlegały obowiązkowi wyładunku i nie będą objęte już wyłączeniem z tego obowiązku. Odpowiednie TAC powinny zatem zostać zmienione tak, aby odzwierciedlały te zmiany, oraz powinny być w dalszym ciągu ustalane zgodnie z maksymalnym podtrzymywalnym połowem. Zgodnie z art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ⁽⁶⁾ państwa członkowskie mają zapewnić skuteczną kontrolę obowiązku wyładunku, zapobiegając w ten sposób zwiększeniu presji połowowej na przedmiotowe stada.
- (11) Na 21. posiedzeniu specjalnym w 2018 r. Międzynarodowa Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) przyjęła zalecenie 18-02 dotyczące ustanowienia wieloletniego planu zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym. Ten plan zarządzania jest zgodny z zaleceniem Stałego Komitetu ds. Badań Naukowych i Statystyki dotyczącym ustanowienia wieloletniego planu zarządzania tymi zasobami w 2018 r., ponieważ obecny stan stada nie wymaga już środków nadzwyczajnych wprowadzonych w ramach planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego (zalecenie 17-17 zmieniające zalecenie 14-04). W planie zarządzania uwzględniono specyfikę różnego rodzaju narzędzi i technik połowowych. W związku z tym należy zmienić przepisy dotyczące ograniczeń nakładu połowowego i maksymalnej ilości osobników tuńczyka wprowadzonych do hodowli.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/906 z dnia 13 marca 2019 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2018/2035 określające szczegóły realizacji obowiązku wyładunku w odniesieniu do niektórych połowów dennych w Morzu Północnym na lata 2019–2021 (Dz.U. L 145 z 4.6.2019, s. 4).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

- (12) Limity połowowe przewidziane w rozporządzeniu (UE) 2019/124 obowiązują od dnia 1 stycznia 2019 r. Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące limitów połowowych powinny zatem również obowiązywać od tego dnia. Takie stosowanie z mocą wsteczną nie narusza zasad pewności prawa ani ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ uprawnienia do połowów, których to dotyczy, nie zostały jeszcze wyczerpane.
- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2019/124,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2019/124 wprowadza się następujące zmiany:

- a) uchyla się art. 9 lit. a);
- b) w załączniku IA wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;
- c) uchyla się załącznik IIA;
- d) w załączniku IV wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 26 czerwca 2019 r.

W imieniu Rady
G.L. GAVRILESCU
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. W załączniku IA do rozporządzenia (UE) 2019/124 wprowadza się następujące zmiany:

1) tabela określająca uprawnienia do połowów sardeli europejskiej w podobszarach ICES 9 i 10 oraz wodach Unii obszaru CECAF 34.1.1 otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Sardela europejska <i>Engraulis encrasicolus</i>	Obszar:	9 i 10; wody Unii obszaru CECAF 34.1.1 (ANE/9/3411)
Hiszpania	2 344 ⁽¹⁾		
Portugalia	2 558 ⁽¹⁾		
Unia	4 902 ⁽¹⁾		
TAC	4 902 ⁽¹⁾		TAC przezornościowy

⁽¹⁾ Kwota ta może być poławiana wyłącznie od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 września 2019 r.”

2) tabela określająca uprawnienia do połowów dorsza atlantyckiego w podobszarze ICES 4 i wodach Unii rejonu 2a oraz części obszaru 3a poza cieśninami Skagerrak i Kattegat otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Dorsz atlantycki <i>Gadus morhua</i>	Obszar:	4; wody Unii obszaru 2a; część obszaru 3a poza cieśninami Skagerrak i Kattegat (COD/2A3AX4)
Belgia	870 ⁽¹⁾		
Dania	4 998 ⁽¹⁾		
Niemcy	3 169 ⁽¹⁾		
Francja	1 075 ⁽¹⁾		
Niderlandy	2 824 ⁽¹⁾		
Szwecja	33 ⁽¹⁾		
Zjednoczone Królestwo	11 464 ⁽¹⁾		
Unia	24 433 ⁽¹⁾		
Norwegia	5 004 ⁽²⁾		
TAC	29 437		TAC analityczny

⁽¹⁾ Warunek szczególny: z czego do 5 % można poławiać w: 7d (COD/*07D.).

⁽²⁾ Można poławiać w wodach Unii. Połowy dokonane w ramach tej kwoty należy odjąć od udziału Norwegii w TAC

Warunek szczególny:

w granicach wyżej wymienionych kwot w następującym obszarze nie można poławiać ilości większych niż wymienione poniżej:

wody Norwegii obszaru 4 (COD/*04N-)

Unia	21 236”
------	---------

- 3) tabela określająca uprawnienia do połowów witlinka w podobszarze ICES 4 i wodach Unii rejonu 2a otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Witlinek <i>Merlangius merlangus</i>	Obszar:	4; wody Unii obszaru 2a (WHG/2AC4.)
Belgia	320		
Dania	1 385		
Niemcy	360		
Francja	2 082		
Niderlandy	801		
Szwecja	3		
Zjednoczone Królestwo	10 012		
Unia	14 963		
Norwegia	1 219 ⁽¹⁾		
TAC	17 191		

TAC analityczny
Stosuje się art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia

⁽¹⁾ Można poławiać w wodach Unii. Połowy dokonane w ramach tej kwoty należy odjąć od udziału Norwegii w TAC.

Warunek szczególny:

w granicach wyżej wymienionych kwot w następujących obszarach nie można poławiać ilości większych niż wymienione poniżej:

wody Norwegii obszaru 4 (WHG/*04N-)

Unia	10 881”
------	---------

- 4) tabela określająca uprawnienia do połowów witlinka w rejonie ICES 7a otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Witlinek <i>Merlangius merlangus</i>	Obszar:	7a (WHG/07A.)
Belgia	3 ⁽¹⁾		
Francja	43 ⁽¹⁾		
Irlandia	717 ⁽¹⁾		
Niderlandy	1 ⁽¹⁾		
Zjednoczone Królestwo	482 ⁽¹⁾		
Unia	1 246 ⁽¹⁾		
TAC	1 246 ⁽¹⁾		

TAC analityczny
Stosuje się art. 8 niniejszego rozporządzenia

⁽¹⁾ Wyłącznie dla przyłówów witlinka w połowach innych gatunków. W ramach tej kwoty nie są dozwolone połowy ukierunkowane witlinka.”

5) tabela określająca uprawnienia do połowów homarca w rejonie ICES 8c otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Homarzec <i>Nephrops norvegicus</i>	Obszar:	8c (NEP/08C.)
Hiszpania	2,7 ⁽¹⁾		
Francja	0,0 ⁽¹⁾		
Unia	2,7 ⁽¹⁾		
TAC	2,7 ⁽¹⁾		TAC przezornościowy

⁽¹⁾ Wyłącznie dla połowów dokonanych w ramach połowów objętych nadzorem w celu zebrania danych dotyczących wydajności połowowej na statkach z obserwatorami na pokładzie:
2 tony w wodach jednostki funkcjonalnej 25 podczas pięciu rejsów miesięcznie w sierpniu i wrześniu;
0,7 tony w wodach jednostki funkcjonalnej 31 podczas 7 dni w lipcu.”

6) tabela określająca uprawnienia do połowów krewetki północnej w rejonie ICES 3a otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Krewetka północna <i>Pandalus borealis</i>	Obszar:	3a (PRA/03A.)
Dania	1 497		
Szwecja	807		
Unia	2 304		
TAC	4 314		TAC analityczny”

7) tabela określająca uprawnienia do połowów czarniaka w rejonie ICES 3a, podobszarze 4 i wodach Unii rejonu 2a otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Czarniak <i>Pollachius virens</i>	Obszar:	3a i 4; wody Unii obszaru 2a (POK/2C3A4)
Belgia	33		
Dania	3 865		
Niemcy	9 759		
Francja	22 967		
Niderlandy	98		
Szwecja	531		
Zjednoczone Królestwo	7 482		
Unia	44 735		
Norwegia	48 879 ⁽¹⁾		
TAC	93 614		TAC analityczny Stosuje się art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia

⁽¹⁾ Można połowiąć wyłącznie w wodach Unii obszaru 4 oraz w obszarze 3a (POK/*3A4-C). Połowy dokonane w ramach tej kwoty należy odjąć od udziału Norwegii w TAC.”

- 8) tabela określająca uprawnienia do połowów czarniaka w podobszarze ICES 6, wodach Unii i wodach międzynarodowych obszarów 5b, 12 i 14 otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Czarniak <i>Pollachius virens</i>	Obszar:	6; wody Unii i wody międzynarodowe obszarów 5b, 12 i 14 (POK/56-14)
Niemcy	468		
Francja	4 650		
Irlandia	418		
Zjednoczone Królestwo	3 237		
Unia	8 773		
Norwegia	940 ⁽¹⁾		
TAC	9 713		TAC analityczny Stosuje się art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia

⁽¹⁾ Należy poławiać na północ od 56° 30' N (POK/*5614N).”;

- 9) tabela określająca uprawnienia do połowów szprota i powiązanych przyłowów w wodach Unii obszaru 3a otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Szprot i powiązane przyłow <i>Sprattus sprattus</i>	Obszar:	3a (SPR/03A.)
Dania	17 840 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Niemcy	37 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Szwecja	6 750 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Unia	24 627 ⁽¹⁾		
TAC	26 624		TAC przezornościowy

⁽¹⁾ Przyłow wylina i plamiaka mogą stanowić do 5 % kwoty (OTH/*03A.). Przyłow wylina i plamiaka odjęte od kwoty zgodnie z niniejszym przepisem oraz przyłow gatunków odjęte od kwoty zgodnie z art. 15 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 nie mogą łącznie przekraczać 9 % kwoty.

⁽²⁾ Można dokonywać transferów tej kwoty do wód Unii obszarów 2a i 4. Transferów takie muszą jednak zostać uprzednio zgłoszone Komisji.”

- 10) tabela określająca uprawnienia do połowów szprota i powiązanych przyłowów w wodach Unii obszarów 2a i 4 otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Szprot i powiązane przyłow <i>Sprattus sprattus</i>	Obszar:	wody Unii obszarów 2a i 4 (SPR/2AC4-C)
Belgia	1 154 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Dania	91 347 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Niemcy	1 154 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Francja	1 154 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Niderlandy	1 154 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Szwecja	1 330 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾		
Zjednoczone Królestwo	3 809 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Unia	101 102 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Norwegia	10 000 ⁽¹⁾		
Wyspy Owcze	1 000 ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾		
TAC	112 102 ⁽¹⁾		TAC analityczny

⁽¹⁾ Kwota ta może być poławiana wyłącznie od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r.

⁽²⁾ Przyłow witalinka mogą stanowić do 2 % kwoty (OTH/ *2AC4C). Przyłow witalinka odjęte od kwoty zgodnie z niniejszym przepisem oraz przyłow gatunków odjęte od kwoty zgodnie z art. 15 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 nie mogą łącznie przekraczać 9 % kwoty.

⁽³⁾ Łącznie z dobijakami

⁽⁴⁾ Może zawierać do 4 % przyłowu śledzia atlantyckiego.”

2. W załączniku IV do rozporządzenia (UE) 2019/124 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„Maksymalna liczba statków rybackich każdego państwa członkowskiego, które mogą być upoważnione do poławiania, zatrzymywania na statku, dokonywania przeładunku, transportu lub wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym”;

- 2) w pkt 4 uchyla się tabelę B;

- 3) w pkt 6 tabela B otrzymuje brzmienie:

„Tabela B ⁽¹⁾

Maksymalna wprowadzana ilość złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego (w tonach)	
Hiszpania	6 300
Włochy	3 764
Grecja	785
Cypr	2 195
Chorwacja	2 947
Malta	8 786
Portugalia	350

⁽¹⁾ Wynoszącą 500 ton całkowitą zdolność Portugalii w zakresie hodowli (odpowiadającą 350 tonom zdolności wprowadzania do chowu lub hodowli) pokrywa się z niewykorzystanej ilości Unii określonej w tabeli A.”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1098**z dnia 26 czerwca 2019 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 183 lit. b),uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 1216/2009 i (WE) nr 614/2009 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽³⁾ ustanowiono szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalono ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj.
- (2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne produktów w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj, wynika, że należy zmienić ceny reprezentatywne w przywozie niektórych produktów, uwzględniając wahania cen w zależności od pochodzenia tych produktów.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1484/95.
- (4) Ze względu na konieczność zagwarantowania, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 1.⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1484/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. określające szczegółowe zasady wdrażania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i uchylające rozporządzenie nr 163/67/EWG (Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 czerwca 2019 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich*

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Opis towarów	Cena reprezentatywna (w EUR/100 kg)	Zabezpieczenie, o którym mowa w art. 3 (w EUR/100 kg)	Pochodzenie ⁽¹⁾
0207 12 90	Ptactwo z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , oskubane i wypatroszone, bez głów i łapek, i bez szyj, serc, wątrobek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %« lub inaczej zgłaszane, zamrożone	126,8	0	AR
0207 14 10	Kawałki z ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , bez kości, zamrożone	240,5	18	AR
		206,5	28	BR
		215,5	25	TH
1602 32 11	Przetwory z ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> niepoddane obróbce cieplnej	296,6	0	BR

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7).”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1099**z dnia 27 czerwca 2019 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 412/2013 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 412/2013 z dnia 13 maja 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej ⁽²⁾, w szczególności jego art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. WCZEŚNIEJSZA PROCEDURA

- (1) W dniu 13 maja 2013 r. rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 412/2013 Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Unii ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych („zastawy stołowe”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”).
- (2) Ze względu na dużą liczbę chińskich producentów eksportujących Komisja wybrała próbę do zbadania zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) 2016/1036.
- (3) Rada nałożyła na przedsiębiorstwa objęte próbą indywidualne stawki cła na przywóz zastaw stołowych w wysokości od 13,1 % do 23,4 % oraz średnią ważoną stawkę cła w wysokości 17,9 % względem innych współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą. Na przywóz zastaw stołowych przez wszystkie inne chińskie przedsiębiorstwa nałożono stawkę cła w wysokości 36,1 %.
- (4) Wykaz współpracujących przedsiębiorstw eksportujących, znajdujący się w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 412/2013, został zmieniony rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 803/2014 ⁽³⁾ oraz rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/2207 ⁽⁴⁾.
- (5) Na podstawie art. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 412/2013 art. 1 ust. 2 tego rozporządzenia może zostać zmieniony poprzez przyznanie nowemu producentowi eksportującemu stawki cła mającej zastosowanie wobec współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą, czyli średniej ważonej stawki cła w wysokości 17,9 %, w przypadku gdy taki nowy producent eksportujący w ChRL dostarczy Komisji wystarczające dowody.

B. WNIOSEK O PRYZNANIE STATUSU PODMIOTU TRAKTOWANEGO JAKO NOWY PRODUCENT EKSPORTUJĄCY

- (6) W maju 2018 r. przedsiębiorstwo Fujian Dehua Sanfeng Ceramics Co. Ltd („wnioskodawca”) złożyło wniosek o przyznanie mu statusu podmiotu traktowanego jako nowy producent eksportujący, argumentując, że spełnia wszystkie trzy kryteria określone w art. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 412/2013.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. L 131 z 15.5.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 803/2014 z dnia 24 lipca 2014 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 412/2013 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 219 z 25.7.2014, s. 33).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2207 z dnia 29 listopada 2017 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 412/2013 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 314 z 30.11.2017, s. 31).

- (7) Na poparcie swojego wniosku wnioskodawca przedłożył Komisji wypełniony kwestionariusz. Na podstawie analizy zawartych w nim odpowiedzi Komisja zwróciła się o dodatkowe informacje i dowody potwierdzające, które wnioskodawca przekazał.

C. ANALIZA WNIOSKU

- (8) Jeśli chodzi o warunek określony w art. 3 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 412/2013, dotyczący wykazania, że wnioskodawca nie prowadził wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem, wnioskodawca przedłożył miesięczne księgi sprzedaży obejmujące okres od 2011 r. do 2017 r. Z ksiąg tych wynika, że wnioskodawca wprowadził do obrotu produkt objęty postępowaniem dopiero po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem, tj. w marcu 2012 r. Informacje te znalazły potwierdzenie w księdze sprzedaży międzynarodowej, z której wynikało, że wnioskodawca zaczął wywozić produkt objęty postępowaniem w marcu 2012 r. do Stanów Zjednoczonych, a w lipcu 2012 r. do Unii (Francja).
- (9) Po zweryfikowaniu faktur i innych dokumentów sprzedaży nie znaleziono dowodów wskazujących na wywóz produktu objętego postępowaniem do Unii przed wymienionymi datami ani w trakcie okresu objętego dochodzeniem. W związku z tym w świetle dostępnych informacji i dokumentów Komisja stwierdziła, że wnioskodawca spełnia kryterium określone w art. 3 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 412/2013.
- (10) Jeśli chodzi o warunek określony w art. 3 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 412/2013, Komisja stwierdziła, że do 2013 r. właściciel wnioskodawcy posiadał udziały w dwóch innych przedsiębiorstwach. Komisja uzyskała i zbadała dokumentację dotyczącą założenia tych dwóch przedsiębiorstw powiązanych oraz ich działalności, w tym ich sprawozdania finansowe, księgi sprzedaży i zakupu. Komisja uzyskała i zbadała dokumentację dotyczącą założenia tych dwóch przedsiębiorstw powiązanych oraz ich działalności, w tym sprzedaży i zakupu produktu objętego postępowaniem. Na podstawie przekazanych dokumentów nie stwierdziła istnienia innych powiązań handlowych ani operacyjnych z eksporterami ani producentami z ChRL objętymi środkami antydumpingowymi. Jedno z przedsiębiorstw powiązanych otrzymało natomiast w 2017 r. status podmiotu traktowanego jako nowy producent eksportujący⁽⁹⁾. Komisja stwierdziła zatem, że wnioskodawca spełnił warunek określony w art. 3 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 412/2013.
- (11) Jeśli chodzi o warunek określony w art. 3 lit. c) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 412/2013, na podstawie udostępnionej dokumentacji Komisja ustaliła, że wnioskodawca rzeczywiście wywoził produkt objęty postępowaniem do Unii po okresie objętym dochodzeniem. Wnioskodawca przedstawił umowy sprzedaży zawarte z klientem z Niemiec oraz późniejszą dokumentację sprzedaży dotyczącą transakcji z października 2017 r. Komisja stwierdziła zatem, że wnioskodawca spełnił warunek określony w art. 3 lit. c) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 412/2013.
- (12) Przedstawiciele przemysłu unijnego nie przedstawili żadnych dowodów ani informacji świadczących o tym, że którekolwiek z trzech kryteriów nie zostało spełnione przez wnioskodawcę.

D. WNIOSEK

- (13) Komisja stwierdziła, że wnioskodawca spełnił wszystkie trzy kryteria wymagane do uznania go za nowego producenta eksportującego. W związku z tym postanowiła, że wnioskodawca powinien otrzymać status podmiotu traktowanego jako nowy producent eksportujący, a jego nazwa powinna zostać dodana do wykazu współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą wymienionych w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 412/2013.

E. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (14) Wnioskodawca oraz przedstawiciele przemysłu Unii zostali poinformowani o podstawowych faktach i argumentach, na podstawie których uznano, że należy przyznać przedsiębiorstwu Fujian Dehua Sanfeng Ceramics Co. Ltd stawkę cła antydumpingowego mającą zastosowanie wobec współpracujących chińskich producentów eksportujących nieobjętych próbą.
- (15) Strony otrzymały możliwość zgłoszenia komentarzy. Nie otrzymano żadnych uwag.
- (16) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

⁽⁹⁾ Dz.U. L 314 z 30.11.2017, s. 31.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 412/2013 do wykazu współpracujących chińskich producentów eksportujących nieobjętych próbą dodaje się następujące przedsiębiorstwo:

Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Fujian Dehua Sanfeng Ceramics Co. Ltd	C485

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 czerwca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1100**z dnia 27 czerwca 2019 r.****w sprawie nieodnowienia zatwierdzenia substancji czynnej desmedifam, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 1 i art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą Komisji 2004/58/WE ⁽²⁾ włączono desmedifam jako substancję czynną do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽³⁾.
- (2) Substancje czynne włączone do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG uznaje się za zatwierdzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 i są one wymienione w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽⁴⁾.
- (3) Zatwierdzenie substancji czynnej desmedifam, określonej w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011, wygasa w dniu 31 lipca 2020 r.
- (4) Wniosek o odnowienie zatwierdzenia desmedifamu złożono zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 844/2012 ⁽⁵⁾ w terminie określonym w tym artykule.
- (5) Wnioskodawca złożył dodatkową dokumentację wymaganą zgodnie z art. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012. Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy stwierdziło, że wniosek jest kompletny.
- (6) Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy w porozumieniu z państwem członkowskim pełniącym rolę współsprawozdawcy przygotowało sprawozdanie z oceny dotyczącej odnowienia i w dniu 21 grudnia 2016 r. przedłożyło je Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) oraz Komisji.
- (7) Urząd przekazał sprawozdanie z oceny dotyczącej odnowienia wnioskodawcy i państwom członkowskim, dając im możliwość przedstawienia uwag, a otrzymane uwagi przekazał Komisji. Urząd podał również do wiadomości publicznej dodatkową dokumentację skróconą.
- (8) W dniu 10 stycznia 2018 r. Urząd przekazał Komisji wnioski ⁽⁶⁾ dotyczące tego, czy desmedifam ma szansę spełnić kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 2004/58/WE z dnia 23 kwietnia 2004 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia alfacypermetryny, benalaksylu, bromoksynilu, desmedifamu, joksynilu i fenmedifamu jako substancji czynnych (Dz.U. L 120 z 24.4.2004, s. 26).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 26).

⁽⁶⁾ EFSA (Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności), 2018. „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance desmedipham” (Wnioski z wzajemnej weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej desmedifam), Dziennik EFSA 2018; 16(1):5150 <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/5150>.

- (9) Urząd sformułował szereg konkretnych zastrzeżeń. W szczególności nie można było wykluczyć narażenia konsumentów i zwierząt gospodarskich na pozostałości zawierające wolną lub skoniugowaną anilinę (sklasyfikowaną jako mutagen kategorii 2 i substancja rakotwórcza kategorii 2) oraz narażenia konsumentów na pozostałości zawierające 4-aminofenol (sklasyfikowany jako mutagen kategorii 2) przez produkty pochodzenia zwierzęcego. Urząd stwierdził także, że w przypadku wszystkich reprezentatywnych zastosowań występuje wysokie długoterminowe ryzyko dla ssaków – z wyjątkiem ssaków owadożernych, jeśli wzorzec zastosowania przewiduje tylko jedno zastosowanie. Stwierdzono wysokie długoterminowe ryzyko dla ptaków w przypadku reprezentatywnych zastosowań na buraku cukrowym/buraku pasternym, jeśli wzorzec zastosowania przewiduje dwa lub trzy zastosowania.
- (10) Ponadto Urząd nie był w stanie sfinalizować oceny dotyczącej właściwości powodujących zaburzenie funkcjonowania układu hormonalnego w oparciu o dostępne informacje.
- (11) Komisja zwróciła się do wnioskodawcy o przedstawienie uwag do wniosków Urzędu oraz, zgodnie z art. 14 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012, do projektu sprawozdania w sprawie odnowienia zatwierdzenia. Wnioskodawca przedstawił uwagi, które zostały dokładnie przeanalizowane.
- (12) Argumenty przedstawione przez wnioskodawcę nie pozwoliły jednak wyeliminować zastrzeżeń wobec przedmiotowej substancji czynnej.
- (13) W związku z powyższym w odniesieniu do jednego lub większej liczby reprezentatywnych zastosowań co najmniej jednego środka ochrony roślin ustalono, że kryteria zatwierdzenia określone w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 nie zostały spełnione. W związku z powyższym nie należy odnawiać zatwierdzenia substancji czynnej desmedifam zgodnie z art. 20 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.
- (14) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011.
- (15) Państwom członkowskim należy przyznać wystarczający czas na cofnięcie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające desmedifam.
- (16) Jeżeli zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 państwa członkowskie przyznają dodatkowy okres na zużycie zapasów środków ochrony roślin zawierających desmedifam, okres ten powinien upłynąć najpóźniej z dniem 1 lipca 2020 r.
- (17) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/707⁽⁷⁾ przedłużono okres zatwierdzenia desmedifamu do dnia 31 lipca 2020 r., aby umożliwić zakończenie procesu odnowienia przed wygaśnięciem zatwierdzenia tej substancji. Jednakże z uwagi na fakt, że decyzję o nieodnowieniu zatwierdzenia podjęto przed tym przedłużonym terminem wygaśnięcia zatwierdzenia, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej.
- (18) Niniejsze rozporządzenie nie wyklucza możliwości złożenia nowego wniosku dotyczącego zatwierdzenia desmedifamu na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.
- (19) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nieodnowienie zatwierdzenia substancji czynnej

Zatwierdzenie substancji czynnej desmedifam nie zostaje odnowione.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/707 z dnia 7 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: alfa-cypermetyryna, beflubutamid, benalaksyl, bentiawalikarb, bifenazat, boskalid, bromoksynil, kaptan, cyjazofamid, desmedifam, dimetoat, dimetomorf, diuron, etefon, etoksazol, famoksadon, fenamifos, flumioksazylna, fluoksastrobina, folpet, foramsulfuron, formetanat, metalaksyl-M, metiokarb, metrybuzyna, milbemektyna, *Paecilomyces lilacinus* szczep 251, fenmedifam, fosmet, pirymifos metylu, propamokarb, protiokonazol, S-metolachlor i tebukonazol (Dz.U. L 120 z 8.5.2019, s. 16).

Artykuł 2

Zmiana w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 skreśla się wiersz 86 dotyczący desmedifamu.

Artykuł 3

Środki przejściowe

Państwa członkowskie cofają zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające desmedifam jako substancję czynną najpóźniej do dnia 1 stycznia 2020 r.

Artykuł 4

Okres na zużycie zapasów

Dodatkowy okres na zużycie zapasów przyznany przez państwa członkowskie zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 upływa najpóźniej dnia 1 lipca 2020 r.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 czerwca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1101**z dnia 27 czerwca 2019 r.****w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej tolchlofos metylu, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą Komisji 2006/39/WE ⁽²⁾ włączono tolchlofos metylu jako substancję czynną do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽³⁾.
- (2) Substancje czynne włączone do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG uznaje się za zatwierdzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 i są one wymienione w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽⁴⁾.
- (3) Zatwierdzenie substancji czynnej tolchlofos metylu, określonej w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011, wygasa w dniu 30 kwietnia 2020 r.
- (4) Wniosek o odnowienie zatwierdzenia tolchlofosu metylu złożono zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 844/2012 ⁽⁵⁾ w terminie określonym w tym artykule. Wnioskodawca złożył dodatkową dokumentację wymaganą zgodnie z art. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012. Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy stwierdziło, że wniosek jest kompletny.
- (5) Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy w porozumieniu z państwem członkowskim pełniącym rolę współsprawozdawcy przygotowało sprawozdanie z oceny dotyczącej odnowienia i w dniu 11 listopada 2016 r. przedłożyło je Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) oraz Komisji.
- (6) Urząd przekazał sprawozdanie z oceny dotyczącej odnowienia wnioskodawcy i państwom członkowskim, dając im możliwość przedstawienia uwag, a otrzymane uwagi przekazał Komisji. Urząd podał również do wiadomości publicznej dodatkową dokumentację skróconą.
- (7) W dniu 8 grudnia 2017 r. Urząd przekazał Komisji wnioski ⁽⁶⁾ dotyczące tego, czy tolchlofos metylu ma szansę spełnić kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009. Zmieniona wersja tych wniosków została przyjęta przez Urząd w dniu 5 października 2018 r. i ponownie opublikowana 15 listopada 2018 r. wraz z wyjaśnieniem dotyczącym częściowo dopuszczalnego ryzyka dla organizmów wodnych (jeden scenariusz FOCUS z trzech uważa się za dopuszczalny) w reprezentatywnych zastosowaniach na uprawach ozdobnych w konstrukcjach ochronnych. Wstępna wersja wniosków została usunięta z Dziennika EFSA. W dniu 24 października 2018 r. Komisja przedstawiła projekt sprawozdania w sprawie odnowienia zatwierdzenia tolchlofosu metylu na forum Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 2006/39/WE z dnia 12 kwietnia 2006 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia kłodinafopu, pirymikarbu, rimsulfuronu, tolchlofosu metylu i tritikonazolu jako substancji czynnych (Dz.U. L 104 z 13.4.2006, s. 30).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 26).

⁽⁶⁾ EFSA (Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności), 2018. „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance tolchlofos-methyl” (Wnioski z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej tolchlofos metylu). Dziennik EFSA 2018; 16(1):5130 [25 s.]. doi: 10.2903/j.efsa.2018.5130.

- (8) W odniesieniu do kryteriów identyfikacji właściwości zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego, wprowadzonych rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/605⁽⁷⁾, we wnioskach Urzędu wskazano, że, biorąc pod uwagę brak dowodów na występowanie szkodliwych dla układu hormonalnego reakcji *in vivo*, jest bardzo mało prawdopodobne, by tolchlofos metylu był substancją zaburzającą funkcjonowanie układu hormonalnego. W związku z tym Komisja stwierdza, że tolchlofosu metylu nie należy uznawać za substancję mającą właściwości zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego.
- (9) Komisja zwróciła się do wnioskodawcy o przedstawienie uwag do zmienionej wersji wniosków Urzędu oraz, zgodnie z art. 14 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012, do projektu sprawozdania w sprawie odnowienia zatwierdzenia. Wnioskodawca przedstawił uwagi, które zostały dokładnie przeanalizowane.
- (10) W odniesieniu do jednego lub większej liczby reprezentatywnych zastosowań co najmniej jednego środka ochrony roślin zawierającego tolchlofos metylu ustalono, że kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 zostały spełnione.
- (11) Należy zatem odnowić zatwierdzenie tolchlofosu metylu.
- (12) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej należy jednak przewidzieć pewne warunki i ograniczenia. Należy w szczególności ograniczyć stosowanie środków ochrony roślin zawierających tolchlofos metylu w celu zminimalizowania narażenia konsumentów na niektóre metabolity i zmniejszenia narażenia organizmów wodnych i dzikich ssaków na tę substancję poprzez zatwierdzenie jej stosowania tylko na uprawach ozdobnych i ziemniakach.
- (13) Ocena ryzyka dotycząca odnowienia zatwierdzenia tolchlofosu metylu opiera się na ograniczonej liczbie reprezentatywnych zastosowań, co jednak nie ogranicza zastosowań, w odniesieniu do których mogą zostać dopuszczone środki ochrony roślin zawierające tolchlofos metylu. Należy zatem znieść ograniczenie polegające na stosowaniu tej substancji wyłącznie w charakterze środka grzybobójczego.
- (14) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011.
- (15) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/168⁽⁸⁾ przedłużono do dnia 30 kwietnia 2020 r. termin wygaśnięcia zatwierdzenia tolchlofosu metylu, aby umożliwić zakończenie procesu odnowienia przed wygaśnięciem zatwierdzenia tej substancji. Jednakże z uwagi na to, że decyzję w sprawie odnowienia podjęto przed przedłużonym terminem wygaśnięcia zatwierdzenia, niniejsze rozporządzenie należy stosować od dnia 1 września 2019 r.
- (16) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Odnowienie zatwierdzenia substancji czynnej

Odnawia się zatwierdzenie substancji czynnej tolchlofos metylu zgodnie z załącznikiem I.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2018/605 z dnia 19 kwietnia 2018 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 poprzez ustanowienie naukowych kryteriów określania właściwości zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego (Dz.U. L 101 z 20.4.2018, s. 33).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/168 z dnia 31 stycznia 2019 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: abamektyna, *Bacillus subtilis* (Cohn 1872) szczep QST 713, *Bacillus thuringiensis* subsp. *aizawai*, *Bacillus thuringiensis* subsp. *israeliensis*, *Bacillus thuringiensis* subsp. *kurstaki*, *Beauveria bassiana*, benfluralin, kłodinafop, kłopyralid, *Cydia pomonella Granulovirus* (CpGV), cyprodynil, dichlorprop-P, epoksykonazol, fenpiroksymat, fluzaznam, flutolanil, fosetyl, *Lecanicillium muscarium*, mepanipiryrym, mepikwat, *Metarhizium anisopliae* var. *anisopliae*, metkonazol, metrafenon, *Phlebiopsis gigantea*, pirymikarb, *Pseudomonas chlororaphis* szczep: MA 342, pirymetaniol, *Pythium oligandrum*, rimsulfuron, spinosad, *Streptomyces K61*, tiaklopyryd, tolchlofos metylu, *Trichoderma asperellum*, *Trichoderma atroviride*, *Trichoderma gamsii*, *Trichoderma harzianum*, trichlopyr, trineksapak, tritikonazol, *Verticillium albo-atrum* oraz ziram (Dz.U. L 33 z 5.2.2019, s. 1).

*Artykuł 3***Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 września 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 czerwca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
Tolchlofos metylu Nr CAS 57018-04-9 Nr CIPAC 479	Tiofosforan O-(2,6-dichloro-p-tolylo)-O, O-dimetylu Tiofosforan O-(2,6-dichloro-4-metylofenylo)-O, O-dimetylu	≥ 960 g/kg Następujące zanieczyszczenie budzi obawy toksykologiczne, w związku z czym jego zawartość w materiale technicznym nie może przekraczać poniższego poziomu: metanol maks. 1 g/kg	1 września 2019 r.	31 sierpnia 2034 r.	Do stosowania tylko na uprawach ozdobnych i ziemniakach. W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania w sprawie odnowienia zatwierdzenia tolchlofosu metylu, w szczególności jego dodatki I i II. W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na: — ryzyko dla organizmów wodnych i ssaków, — ryzyko dla konsumentów, w szczególności potencjalne zagrożenie związane z obecnością metabolitu DM-TM-CH ₂ OH w ziemniakach, — ryzyko dla operatorów, pracowników i osób postronnych. W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko.

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu w sprawie odnowienia zatwierdzenia.

ZALĄCZNIK II

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części A skreśla się pozycję 126 dotyczącą tolchlofosu metylu;
- 2) w części B dodaje się pozycję w brzmieniu:

Numer	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„138	Tolchlofos metylu Nr CAS 57018-04-9 Nr CIPAC 479	Tiofosforan O-(2,6-dichloro-p-tolylo)-O,O-dimetylu Tiofosforan O-(2,6-dichloro-4-metylofenylo)-O,O-dimetylu	≥ 960 g/kg Następujące zanieczyszczenie budzi obawy toksykologiczne, w związku z czym jego zawartość w materiale technicznym nie może przekraczać poniższego poziomu: metanol maks. 1 g/kg	1 września 2019 r.	31 sierpnia 2034 r.	Do stosowania tylko na uprawach ozdobnych i ziemniakach. W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania w sprawie odnowienia zatwierdzenia tolchlofosu metylu, w szczególności jego dodatki I i II. W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na: — ryzyko dla organizmów wodnych i ssaków, — ryzyko dla konsumentów, w szczególności potencjalne zagrożenie związane z obecnością metabolitu DM-TM-CH ₂ OH w ziemniakach, — ryzyko dla operatorów, pracowników i osób postronnych. W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko.”

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu w sprawie odnowienia zatwierdzenia.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2019/1102**z dnia 27 czerwca 2019 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie nawozów w celu dostosowania załączników I i IV****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 29 ust. 4 oraz art. 31 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Producent izomerycznej mieszaniny kwasu 2-(3,4-dimetylopirazol-1-ylo) bursztynowego oraz kwasu 2-(4,5-dimetylopirazol-1-ylo) bursztynowego („DMPSA”) wystąpił do Komisji – za pośrednictwem organów Republiki Czeskiej – z wnioskiem o dodanie DMPSA jako nowej pozycji w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003. DMPSA jest inhibitorem nityfikacji, który stosowany łącznie z mineralnymi nawozami azotowymi ogranicza ryzyko strat azotu w postaci emisji N₂O, co skutkuje wyższą wydajnością azotu w nawozach zawierających DMPSA.
- (2) DMPSA spełnia wymogi określone w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003. Należy go zatem uwzględnić w wykazie typów nawozów w załączniku I do wspomnianego rozporządzenia.
- (3) Przepisy rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 zawierają wymóg poddawania nawozu WE kontroli zgodnie z metodami pobierania próbek i analizy opisanymi w załączniku IV do tego rozporządzenia. Uwzględnienie DMPSA w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 wymaga uzupełnienia załącznika IV do tego rozporządzenia o metodę analityczną, która ma być stosowana do celów kontroli urzędowych tego typu nawozu.
- (4) Ponadto metodę 1 dotyczącą przygotowania próbki do analizy należy dalej rozwinąć poprzez uwzględnienie dodatkowych europejskich norm w zakresie pobierania próbek ogółem, jak również pobierania próbek z hałd. Obecne metody 9 dotyczące mikroskładników pokarmowych o zawartości nie większej niż 10 % oraz metody 10 dotyczące mikroskładników pokarmowych o zawartości większej niż 10 %, które to metody określono w załączniku IV, nie są uznawane na szczeblu międzynarodowym i powinny zostać zastąpione przez normy europejskie opracowane w ostatnim czasie przez Europejski Komitet Normalizacyjny.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2003/2003.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 32 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2003/2003 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;
- 2) w załączniku IV wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 21.11.2003, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 czerwca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W tabeli F.1 w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 dodaje się wiersz 5 w brzmieniu:

„5	Izomeryczna mieszanina kwasu 2-(3,4-dimetylopirazol-1-ylo) bursztynowego oraz kwasu 2-(4,5-dimetylopirazol-1-ylo) bursztynowego (DMPSA) nr WE 940-877-5	Minimum: 0,8 Maksimum: 1,6”		
----	--	--------------------------------	--	--

ZAŁĄCZNIK II

W sekcji B w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) metoda 1 otrzymuje brzmienie:

„Metody 1

Pobieranie i przygotowanie próbek

Metoda 1.1

Pobieranie próbek do analizy

EN 1482-1, Nawozy i środki wapnujące – Pobieranie i przygotowanie próbek – Część 1: Pobieranie próbek

Metoda 1.2

Przygotowanie próbki do analizy

EN 1482-2, Nawozy i środki wapnujące – Pobieranie i przygotowanie próbek – Część 2: Przygotowanie próbki

Metoda 1.3

Pobieranie próbek do analizy z hałd

EN 1482-3, Nawozy i środki wapnujące – Pobieranie i przygotowanie próbek – Część 3: Pobieranie próbek z hałd”;

2) metody 9 otrzymują brzmienie:

„Metody 9

Mikroskładniki pokarmowe o zawartości nie większej niż 10 %

Metoda 9.1

Ekstrakcja całkowitej zawartości mikroskładników pokarmowych w nawozach wodą królewską

EN 16964: Nawozy – Ekstrakcja całkowitej zawartości mikroskładników pokarmowych w nawozach wodą królewską

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu międzylaboratoryjnemu.

Metoda 9.2

Ekstrakcja mikroskładników pokarmowych rozpuszczalnych w wodzie w nawozach i usuwanie związków organicznych z ekstraktów nawozowych

EN 16962: Nawozy – Ekstrakcja mikroskładników pokarmowych rozpuszczalnych w wodzie w nawozach i usuwanie związków organicznych z ekstraktów nawozowych

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu międzylaboratoryjnemu.

Metoda 9.3

Oznaczanie kobaltu, miedzi, żelaza, manganu i cynku metodą atomowej spektrometrii absorpcyjnej z atomizacją w płomieniu (FAAS)

EN 16965: Nawozy – Oznaczanie kobaltu, miedzi, żelaza, manganu i cynku metodą atomowej spektrometrii absorpcyjnej z atomizacją w płomieniu (FAAS)

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu międzylaboratoryjnemu.

Metoda 9.4

Oznaczanie boru, kobaltu, miedzi, żelaza, manganu, molibdenu i cynku metodą ICP-AES

EN 16963: Nawozy – Oznaczanie boru, kobaltu, miedzi, żelaza, manganu, molibdenu i cynku metodą ICP-AES

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu międzylaboratoryjnemu.

Metoda 9.5

Oznaczanie boru metodą spektrometryczną z azometyną-H

EN 17041: Nawozy – Oznaczanie boru o zawartości ≤ 10 % metodą spektrometryczną z azometyną-H

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu międzylaboratoryjnemu.

Metoda 9.6

Oznaczanie molibdenu metodą spektrometryczną kompleksu z tiocyjanianem amonu

EN 17043: Nawozy – Oznaczanie molibdenu o zawartości ≤ 10 % metodą spektrometryczną kompleksu z tiocyjanianem amonu

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu międzylaboratoryjnemu.”;

3) metody 10 otrzymują brzmienie:

„Metody 10

Mikroskładniki pokarmowe o zawartości powyżej 10 %

Metoda 10.1

Ekstrakcja całkowitej zawartości mikroskładników pokarmowych w nawozach wodą królewską

EN 16964: Nawozy – Ekstrakcja całkowitej zawartości mikroskładników pokarmowych w nawozach wodą królewską

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu międzylaboratoryjnemu.

Metoda 10.2

Ekstrakcja mikroskładników pokarmowych rozpuszczalnych w wodzie w nawozach i usuwanie związków organicznych z ekstraktów nawozowych

EN 16962: Nawozy – Ekstrakcja mikroskładników pokarmowych rozpuszczalnych w wodzie w nawozach i usuwanie związków organicznych z ekstraktów nawozowych

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu międzylaboratoryjnemu.

Metoda 10.3

Oznaczanie kobaltu, miedzi, żelaza, manganu i cynku metodą atomowej spektrometrii absorpcyjnej z atomizacją w płomieniu (FAAS)

EN 16965: Nawozy – Oznaczanie kobaltu, miedzi, żelaza, manganu i cynku metodą atomowej spektrometrii absorpcyjnej z atomizacją w płomieniu (FAAS)

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu międzylaboratoryjnemu.

Metoda 10.4

Oznaczanie boru, kobaltu, miedzi, żelaza, manganu, molibdenu i cynku metodą ICP-AES

EN 16963: Nawozy – Oznaczanie boru, kobaltu, miedzi, żelaza, manganu, molibdenu i cynku metodą ICP-AES

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu międzylaboratoryjnemu.

Metoda 10.5

Oznaczanie boru metodą miareczkowania acydymetrycznego

EN 17042: Nawozy – Oznaczanie boru o zawartości > 10 % metodą miareczkowania acydymetrycznego

Niniejsza metoda analizy nie została poddana badaniu międzylaboratoryjnemu.

Metoda 10.6

Oznaczanie molibdenu metodą grawimetryczną z użyciem 8-hydroksychinoliny

CEN/TS 17060: Nawozy – Oznaczanie molibdenu o zawartości > 10 % metodą grawimetryczną z użyciem 8-hydroksychinoliny

Niniejsza metoda analizy nie została poddana badaniu międzylaboratoryjnemu.”;

4) w metodach 12 dodaje się metodę 12.8 w brzmieniu:

„Metoda 12.8

Oznaczanie DMPSA

EN 17090: Nawozy – Oznaczanie inhibitora nitryfikacji DMPSA w nawozach – Metoda z zastosowaniem wysokosprawnej chromatografii cieczowej (HPLC)

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu międzylaboratoryjnemu.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1103**z dnia 27 czerwca 2019 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1210/2003 dotyczące niektórych szczególnych ograniczeń w stosunkach gospodarczych i finansowych z Irakiem**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1210/2003 z dnia 7 lipca 2003 r. dotyczące niektórych szczególnych ograniczeń w stosunkach gospodarczych i finansowych z Irakiem oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2465/96 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 1210/2003 zawiera wykaz instytucji publicznych, korporacji i agend oraz osób fizycznych i prawnych, podmiotów byłego rządu Iraku objętych zamrożeniem funduszy i zasobów gospodarczych znajdujących się poza Irakiem w dniu 22 maja 2003 r. zgodnie z tym rozporządzeniem.
- (2) W dniu 24 czerwca 2019 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych podjął decyzję o wykreśleniu siedemnastu wpisów z wykazu osób lub podmiotów, względem których należy stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 1210/2003,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1210/2003 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 czerwca 2019 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Szef Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 8.7.2003, s. 6.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku III do rozporządzenia Rady (WE) nr 1210/2003 skreśla się następujące wpisy:

- „18. AUTOMOBILE STATE ENTERPRISE. Adres: Near Andulus Square, off Nidal Street, P.O. Box 3270, Baghdad, Iraq.”;
 - „30. DIRECTORATE-GENERAL OF MEDICAL SUPPLIES (*alias* DIRECTORATE-GENERAL OF MEDICAL APPLIANCES). Adresy: a) P.O. Box 17041, Baghdad, Iraq; b) P.O. Box 17014, Al-Hurriya, Baghdad, Iraq.”;
 - „33. DIRECTORATE OF TRANSFORMERS PROJECT. Adres: P.O. Box 21, Baquba, Diala, Iraq.”;
 - „60. IRAQI COMPANY FOR CARTON MANUFACTURIES. Adres: P.O. Box 29029, Za'Faraniya, Baghdad, Iraq.”;
 - „66. IRAQI REFRESHMENT COMPANY. Adres: P.O. Box 2339, Alwiyah, Za'Faraniya, Industrial Area, Baghdad, Iraq.”;
 - „82. MISHRAQ SULPHUR STATE ENTERPRISE. Adres: P.O. Box 54, Al Ishraq-Ninawa, Mosul, Iraq.”;
 - „103. NORTHERN CEMENT STATE ENTERPRISE. Adres: P.O. Box 1, Sulaimaniyah, Iraq.”;
 - „114. STATE BATTERY MANUFACTURING ESTABLISHMENT (*alias* STATE BATTERY MANUFACTURING ENTERPRISE). Adres: P.O. Box 190, Al-Waziriyah, Safi El-Din, Al-Hilli St., Baghdad, Iraq.”;
 - „120. STATE COMPANY FOR PLASTIC BAGS INDUSTRIES IN TIKRIT. Adres: P.O. Box 12, Muhafadha Salah Aldin, Tikrit, Iraq.”;
 - „136. STATE ENTERPRISE FOR GLASS AND CERAMIC INDUSTRIES. Adres: Ramadi, Al Anbar, Iraq.”;
 - „148. STATE ENTERPRISE FOR RAW BUILDING MATERIALS. Adres: P.O. Box 5890, Alwiya, near Unknown Soldier, Saadoun Street, Baghdad, Iraq.”;
 - „154. STATE ENTERPRISE FOR WOOD INDUSTRIES. Adresy: a) Abu Sukhair, P.O. Box 20, Najaf, Iraq; b) Manadhira, Al-Najaf, Iraq.”;
 - „182. STATE ORGANISATION FOR INDUSTRIAL DEVELOPMENT. Adres: Khullani Square, Khulafa St., Baghdad, Iraq.”;
 - „187. STATE ORGANIZATION FOR ROADS AND BRIDGES (*alias* a) STATE ESTABLISHMENT OF BRIDGES CONSTRUCTION, b) STATE ESTABLISHMENT FOR MIDDLE AREA (ROADS), c) STATE ESTABLISHMENT OF CONSTRUCTION OF ROADS (SOUTHERN AREA), d) STATE ESTABLISHMENT OF CONSTRUCTION OF ROADS (NORTHERN AREA), e) STATE ESTABLISHMENT OF CONSTRUCTION OF ROADS (MIDDLE AREA AROUND ELPHURATE), f) STATE ESTABLISHMENT OF EXPRESSWAY ROADS). Adresy: a) Karradat Mariam, Karkh, P.O. Box 917, Baghdad, Iraq; b) Nassiriyah, Iraq; c) Kirkuk, Iraq; d) Hilla, Iraq; e) Yousufia, Iraq.”;
 - „185. STATE ORGANISATION FOR MINERALS. Adres: P.O. Box 2330, Sa'doon Street, Baghdad, Iraq.”;
 - „27. DIRECTORATE-GENERAL OF GENERATION AND TRANSMISSION OF ELECTRICITY. Adres: P.O. Box 1058, Al-Masbah, Building 4/356, Baghdad, Iraq.”;
 - „89. NASSIRITYAH THERMAL POWER STATION. Adres: P.O. Box 31, Nassiriyah, Iraq.”.
-

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2019/1104

z dnia 25 czerwca 2019 r.

**zmieniająca decyzję (UE) 2015/116 w sprawie mianowania członków i zastępców członków
Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r.**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając wniosek rządu Estonii,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 stycznia 2015 r. Rada przyjęła decyzję (UE) 2015/116 ⁽¹⁾ w sprawie mianowania w szczególności członków i zastępców członków Komitetu Regionów z Estonii na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r.
- (2) Mihkel JUHKAMI (*Mayor of Rakvere City*) i Kurmet MÜÜRSEPP (*Member of Antsla Rural Municipality Council*) są członkami Komitetu Regionów od dnia 26 stycznia 2015 r.
- (3) Rait PIHELGAS (*Mayor of Ambla Rural Municipality*) i Jan TREI (*Mayor of Viimsi Rural Municipality*) są zastępcami członka Komitetu Regionów od dnia 26 stycznia 2015 r.
- (4) Pismem z dnia 4 czerwca 2019 r. rząd Estonii poinformował Radę o zmianach stanowisk zajmowanych w obecnej kadencji przez Mihkela JUHKAMIEGO, Kurmeta MÜÜRSEPPA, Raita PIHELGASA i Jana TREIEGO.
- (5) Należy odpowiednio zmienić decyzję (UE) 2015/116,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do decyzji (UE) 2015/116 zapisy dotyczące Mihkela JUHKAMIEGO i Kurmeta MÜÜRSEPPA otrzymują brzmienie:

„Mr Mihkel JUHKAMI

Chairman of Rakvere Town Council

Mr Kurmet MÜÜRSEPP

Deputy Mayor of Antsla Rural Municipality”.

Artykuł 2

W załączniku II do decyzji (UE) 2015/116 zapisy dotyczące Raita PIHELGASA i Jana TREIEGO otrzymują brzmienie:

„Mr Rait PIHELGAS

Mayor of Järva Rural Municipality

Mr Jan TREI

Member of Viimsi Rural Municipality Council”.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/116 z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 42).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2019 r.

W imieniu Rady
A. ANTON
Przewodniczący

DECYZJA RADY (UE) 2019/1105**z dnia 25 czerwca 2019 r.****w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Republikę Włoch**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając propozycję rządu Włoch,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniach 26 stycznia 2015 r., 5 lutego 2015 r. i 23 czerwca 2015 r. Rada przyjęła decyzje (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ i (UE) 2015/994 ⁽³⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r.
- (2) Jedno stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z upływem kadencji Giuseppego DI PANGRAZIO.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2020 r., zostaje niniejszym mianowana następująca osoba:

— Roberto SANTANGELO, *Vice Presidente del Consiglio e Consigliere della Regione Abruzzo*.**Artykuł 2**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu 25 czerwca 2019 r.

W imieniu Rady

A. ANTON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/116 z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/190 z dnia 5 lutego 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 31 z 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/994 z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 159 z 25.6.2015, s. 70).

DECYZJA RADY (UE) 2019/1106**z dnia 25 czerwca 2019 r.****w sprawie mianowania członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Republikę Włoską**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając propozycję rządu Włoch,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniach 26 stycznia 2015 r., 5 lutego 2015 r. i 23 czerwca 2015 r. Rada przyjęła decyzje (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ i (UE) 2015/994 ⁽³⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r.
- (2) Jedno stanowisko członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z upływem kadencji Francesca PIGLIARU,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na stanowisko członka Komitetu Regionów do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2020 r., zostaje niniejszym mianowana następująca osoba:

— Christian SOLINAS, *Presidente della Regione Sardegna*.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2019 r.

W imieniu Rady

A. ANTON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/116 z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/190 z dnia 5 lutego 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 31 z 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/994 z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 159 z 25.6.2015, s. 70).

DECYZJA RADY (UE) 2019/1107**z dnia 25 czerwca 2019 r.****w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Królestwo Hiszpanii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając propozycję rządu Hiszpanii,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniach 26 stycznia 2015 r., 5 lutego 2015 r. i 23 czerwca 2015 r. Rada przyjęła decyzje (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ i (UE) 2015/994 ⁽³⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. W dniu 16 grudnia 2015 r. decyzją Rady (UE) 2015/2397 ⁽⁴⁾ stanowisko zastępcy członka w miejsce Javiera GONZALEZA ORTIZA zajęła Maria Luisa de MIGUEL ANASAGASTI.
- (2) Jedno stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z upływem kadencji Marii Luisy de MIGUEL ANASAGASTI,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2020 r., zostaje niniejszym mianowana następująca osoba:

— Julián ZAFRA DÍAZ, *Director General de Asuntos Económicos con la Unión Europea del Gobierno de Canarias*.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2019 r.

W imieniu Rady

A. ANTON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/116 z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/190 z dnia 5 lutego 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 31 z 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/994 z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 159 z 25.6.2015, s. 70).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/2397 z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie mianowania do Komitetu Regionów dwóch członków i trzech zastępców członków z Hiszpanii (Dz.U. L 332 z 18.12.2015, s. 144).

DECYZJA RADY (WPZiB) 2019/1108**z dnia 27 czerwca 2019 r.****zmieniająca decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 lipca 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/512/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 19 marca 2015 r. Rada Europejska uzgodniła, że niezbędne środki zostaną podjęte, aby jednoznacznie powiązać czas obowiązywania środków ograniczających z pełną realizacją porozumień mińskich, mając na uwadze fakt, że ich pełna realizacja była przewidziana na dzień 31 grudnia 2015 r.
- (3) W dniu 21 grudnia 2018 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/2078 ⁽²⁾ przedłużającą stosowanie decyzji 2014/512/WPZiB do dnia 31 lipca 2019 r., aby umożliwić dalszą ocenę realizacji porozumień mińskich.
- (4) Po dokonaniu oceny realizacji porozumień mińskich Rada jest zdania, że należy przedłużyć stosowanie decyzji 2014/512/WPZiB o kolejne sześć miesięcy, aby umożliwić Radzie dalszą ocenę realizacji tych porozumień.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2014/512/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 9 ust. 1 akapit pierwszy decyzji 2014/512/WPZiB otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 stycznia 2020 r.”.

*Artykuł 2*Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 czerwca 2019 r.

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/512/WPZiB z dnia 31 lipca 2014 r. dotycząca środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 229 z 31.7.2014, s. 13).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/2078 z dnia 21 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 331 z 28.12.2018, s. 224).

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1109**z dnia 27 czerwca 2019 r.****kończąca postępowanie dotyczące przywozu spawanych rur, przewodów rurowych oraz profili drażonych o przekroju poprzecznym kwadratowym lub prostokątnym, z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, pochodzących z Republiki Macedonii Północnej, Rosji i Turcji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z państw niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 28 września 2018 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu do Unii spawanych rur, przewodów rurowych i profili drażonych, o kwadratowym lub prostokątnym przekroju poprzecznym, z żelaza innego niż żeliwo lub ze stali innej niż nierdzewna, z wyłączeniem rur przewodowych w rodzaju stosowanych do rurociągów ropy naftowej lub gazu oraz rur okładzinowych i przewodów rurowych w rodzaju stosowanych do wierceń ropy naftowej lub gazu („elementy drażone”), pochodzących z Republiki Macedonii Północnej, Rosji i Turcji („państwa, których dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 14 sierpnia 2018 r. przez Komitet Obrony Przemysłu Stalowych Rur Spawanych w Unii Europejskiej („skarżący”) w imieniu producentów unijnych. Przedsiębiorstwa reprezentowane przez skarżącego odpowiadały za ponad 40 % całkowitej unijnej produkcji elementów drażonych. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które uznano za wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Wniosek o rejestrację

- (3) W dniu 20 grudnia 2018 r. skarżący złożył wniosek o rejestrację przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Skarżący twierdził, że nastąpił znaczny wzrost przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, co wynika z porównania:
 - a) wielkości przywozu w okresie następującym po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem („OD”) (lipiec – październik 2018 r.) w stosunku do okresu lipiec – październik 2017 r., oraz
 - b) średniego miesięcznego przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, w okresie następującym po wszczęciu dochodzenia (październik i listopad 2018 r.) w stosunku do analogicznego okresu poprzedniego roku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu spawanych rur, przewodów rurowych oraz profili drażonych o przekroju poprzecznym kwadratowym lub prostokątnym z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, pochodzących z byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii, Rosji i Turcji (Dz.U. C 347 z 28.9.2018, s. 6).

1.3. Zainteresowane strony

- (4) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących, władze Macedonii Północnej, Rosji i Turcji, znanych importerów, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (5) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

1.4. Kontrola wyrywkowa

- (6) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.4.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (7) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja stwierdziła, że wstępnie dokonała doboru próby producentów unijnych, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Komisja dokonała doboru próby na podstawie wielkości produkcji produktu podobnego w Unii w okresie od lipca 2017 r. do czerwca 2018 r. oraz na podstawie położenia geograficznego. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby. Jeden z wstępnie objętych próbą producentów poinformował Komisję, że nie jest w stanie wypełnić pełnego kwestionariusza i w związku z tym nie chce zostać włączony do próby producentów unijnych. W związku z tym Komisja postanowiła dokonać przeglądu próby producentów unijnych poprzez zastąpienie tego producenta kolejnym pod względem wielkości produkcji producentem unijnym. Ostateczna próba stanowiła ponad 30 % szacowanej produkcji unijnej produktu podobnego i została uznana za reprezentatywną dla przemysłu unijnego.

1.4.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (8) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych w Unii o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (9) Dwunastu niepowiązanych importerów zgłosiło się do Komisji; czterech z nich zadeklarowało przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, w okresie objętym dochodzeniem, przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby obejmującej trzech importerów na podstawie największej wielkości przywozu do Unii oraz ich położenia geograficznego w Unii. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych importerów, których dotyczy postępowanie. Nie przedstawiono uwag.

1.4.3. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w Macedonii Północnej, Rosji i Turcji

- (10) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących w Macedonii Północnej, Rosji i Turcji o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Ponadto Komisja zwróciła się do przedstawicielstw Macedonii Północnej, Rosji i Turcji przy Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących w swoich krajach, którzy ewentualnie byłiby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (11) Dziesięciu producentów eksportujących w Turcji, trzech w Macedonii Północnej i dwóch w Rosji dostarczyło wymaganych informacji i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby.
- (12) Ze względu na ograniczoną liczbę producentów eksportujących w Macedonii Północnej i Rosji, Komisja postanowiła, że dobór próby nie jest konieczny w tych dwóch krajach.
- (13) Jeżeli chodzi o producentów eksportujących w Turcji, zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała próbę złożoną z trzech producentów eksportujących, opierając się na największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą można było właściwie zbadać w dostępnym czasie. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, oraz władz państw, których dotyczy postępowanie. Nie przedstawiono uwag.

1.5. Indywidualne badanie

- (14) Jeden producent eksportujący w Turcji zgłosił wniosek o badanie indywidualne na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Biorąc pod uwagę wnioski przedstawione w motywie 97, dalsze rozpatrywanie tego wniosku nie było konieczne.

1.5.1. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (15) W dniu wszczęcia postępowania Komisja udostępniła kwestionariusze on-line i zwróciła się do trzech współpracujących producentów eksportujących w Macedonii Północnej, dwóch współpracujących producentów eksportujących w Rosji, trzech objętych próbą producentów eksportujących w Turcji, czterech objętych próbą producentów unijnych oraz trzech niepowiązanych importerów objętych próbą o udzielenie na nie odpowiedzi.
- (16) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech współpracujących producentów eksportujących w Macedonii Północnej, jednego współpracującego producenta eksportującego w Rosji, trzech objętych próbą producentów eksportujących i jednego producenta eksportującego wnioskującego o indywidualne badanie w Turcji, czterech objętych próbą producentów unijnych oraz trzech objętych próbą importerów niepowiązanych. Jeden producent eksportujący w Rosji nie udzielił odpowiedzi i poinformował, że nie chce współpracować.

1.6. Wizyty weryfikacyjne

- (17) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uważane za niezbędne do stwierdzenia istnienia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

European Steel Tube Association, Paryż, Francja

Producenci unijni objęci próbą

— Tata Steel UK Limited, Corby, Zjednoczone Królestwo

— Tata Steel Tubes BV, Oosterhout i Zwijndrecht, Niderlandy

— Marcegaglia Carbon Steel S.P.A, Gazoldo degli Ippoliti, Włochy

Producenci eksportujący w Macedonii Północnej

— FZC 11 Oktomvri AD, Kumanovo

— IGM-Trade Ilija I dr d.o.o. Kavadarci

— Metalopromet Doeel, Strumica

PAO Severstal Group

— PAO Severstal, Czerepowiec, Rosja

— JSC Severstal Distribution, Czerepowiec, Rosja

— SIA Severstal Distribution, Ryga, Łotwa

— Severstal Export GmbH, Manno, Szwajcaria

Producenci eksportujący w Turcji

— Noksel Çelik Boru Sanayi A.Ş., Ankara

— Özdemir Boru Profil San. ve Tic. Ltd. Şti., Zonguldak

— Tosçelik Profil ve Sac Endüstrisi, Iskenderun

— Yücel Boru ve Profil Endüstrisi, Sztambuł

Objęci próbą niepowiązani importerzy w Unii

— Kromat Trading Ltd, Londyn, Zjednoczone Królestwo

— Carl Spaeter GmbH, Duisburg, Niemcy

1.7. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (18) Dochodzenie dotyczące dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 lipca 2017 r. do dnia 30 czerwca 2018 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (19) Produktem objętym postępowaniem są spawane rury, przewody rurowe i profile drażone, o kwadratowym lub prostokątnym przekroju poprzecznym, z żelaza innego niż żeliwo lub ze stali innej niż nierdzewna, z wyłączeniem rur przewodowych w rodzaju stosowanych do rurociągów ropy naftowej lub gazu oraz rur okładzinowych i przewodów rurowych w rodzaju stosowanych do wierceń ropy naftowej lub gazu, pochodzące z Macedonii Północnej, Rosji i Turcji, obecnie objęte kodami CN 7306 61 92 i 7306 61 99 („produkt objęty postępowaniem”).
- (20) Elementy drażone stosowane są w wielu różnych zastosowaniach, na przykład w strukturalnych i nośnych zastosowaniach w przemyśle budowlanym, urządzeniach przeładunkowych, obrabiarkach, przemyśle motoryzacyjnym, maszynach rolniczych, urządzeniach rolniczych i innych podobnych zastosowaniach.

2.2. Produkt podobny

- (21) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem,
 - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynkach krajowych państw, których dotyczy postępowanie,
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.
- (22) Komisja uznała zatem, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. DUMPING

3.1. Macedonia Północna

- (23) Trzech producentów eksportujących w Macedonii Północnej współpracowało w dochodzeniu, mianowicie FZC 11 Oktomvri AD („FZC”), IGM-Trade Ilija I dr d.o.o. („IGM”) i Metalopromet Doel („Metalopromet”).

3.1.1. Wartość normalna

- (24) Aby obliczyć wartość normalną, Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej dla poszczególnych współpracujących producentów eksportujących jest reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego przeglądem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (25) W przypadku jednego z producentów eksportujących, mianowicie FZC, ogólna sprzedaż krajowa nie była reprezentatywna w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (26) Ponieważ produktu podobnego nie sprzedawano w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, Komisja skonstruowała wartość normalną dla FZC zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (27) W przypadku gdy nie było sprzedaży z zyskiem dla danego rodzaju produktu, wartość normalną dla tego rodzaju skonstruowano poprzez dodanie do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez współpracującego producenta eksportującego w okresie objętym dochodzeniem następujących elementów:
- a) średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych poniesionych przez współpracującego objętego próbą producenta eksportującego przy krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w OD; oraz
 - b) średniej ważonej zysku osiąganego przez współpracującego producenta eksportującego z tytułu sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w OD.

W przypadku sprzedaży z zyskiem dla danego rodzaju produktu wartość normalną dla tego typu konstruowano w oparciu o koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski dla tego rodzaju produktu, a nie o średnią ważoną kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków.

- (28) W przypadku IGM i Metalopromet, na podstawie badania reprezentatywności opisanego w motywie 24, Komisja stwierdziła, że produkt podobny był sprzedawany w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym.
- (29) Następnie Komisja określiła udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (30) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej tego jednego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od nich, stanowiła ponad 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (31) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w OD.
- (32) W przypadku gdy mniej niż 80 % sprzedaży krajowej przyniosło zysk lub średnia ważona cena sprzedaży była niższa niż koszty produkcji, wartość normalną obliczono jako średnią ważoną wyłącznie sprzedaży z zyskiem.
- (33) W przypadku gdy sprzedaż danego rodzaju produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie miała miejsca lub była niedostateczna, bądź gdy danego rodzaju produktu nie sprzedawano w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego, jak opisano w motywie 27 powyżej.
- (34) W toku dochodzenia ustalono, że w przypadku IGM i Metalopromet, w odniesieniu do niektórych rodzajów produktu, sprzedaż niektórych rodzajów produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie miała miejsca lub była niedostateczna, lub też dany rodzaj produktu nie był sprzedawany w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym. Dla tych rodzajów produktu wartość normalna została skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego. W pozostałych przypadkach wartość normalną ustalono na podstawie cen krajowych w zwykłym obrocie handlowym.
- (35) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń skarżący twierdził, że opisana powyżej metoda obliczania wartości normalnej jest niespójna. Jego zdaniem Komisja powinna była zastosować konstruowaną wartość normalną (a nie sprzedaż krajową) dla wszystkich eksporterów w Macedonii Północnej, zwłaszcza ze względu na fakt, że rynek krajowy w Macedonii Północnej nie stanowiłby reprezentatywnego punktu odniesienia w celu porównania ze sprzedażą na rynek unijny ze względu na jego wielkość, możliwości finansowe i warunki konkurencji.
- (36) Komisja zauważyła, że przy obliczaniu wartości normalnej konsekwentnie wykorzystywała metodę określoną w art. 2 rozporządzenia podstawowego. Pominięcie cen w przypadku dostatecznej sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym, zgodnie z sugestią skarżącego, byłoby sprzeczne z tym przepisem. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

3.1.2. Cena eksportowa

- (37) Wszyscy trzej producenci eksportujący w Macedonii Północnej dokonywali wywozu produktu objętego postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii. Cena eksportowa została w związku z tym ustalona na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem przy jego wywozie do Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.1.3. Porównanie

- (38) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową na podstawie ceny ex-works.
- (39) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia rzetelnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na porównywalność cen, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dostosowań dokonano w odniesieniu do upustów, kosztów przeladunku, załadunku i kosztów dodatkowych, transportu, kosztów kredytu, opłat bankowych, kosztów pakowania i prowizji.

3.1.4. *Margines dumpingu*

- (40) Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (41) Poziom współpracy w przypadku Macedonii Północnej był wysoki, ponieważ przywóz od współpracujących producentów eksportujących stanowił prawie 100 % całego wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie marginesy dumpingu, wyrażone w postaci odsetka wartości importowej CIF, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)
FZC 11 Oktomvri AD	8,5
IGM-Trade Ilija I dr d.o.o.	1,5
Metalopromet Doeel	1,9
Margines ogólnokrajowy	2,9

- (42) Ze względu na fakt, że marginesy dumpingu dla dwóch z trzech objętych próbą macedońskich producentów eksportujących znajdowały się poniżej progu *de minimis* określonego w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, Komisja sprawdziła, czy średni ważony ogólnokrajowy margines dumpingu był powyżej tego progu.
- (43) Ogólnokrajowy margines dumpingu został obliczony jako średnia ważona marginesów dumpingu ustalonych dla wszystkich współpracujących producentów eksportujących w Macedonii Północnej. Poziom dumpingu, wyrażony jako odsetek wartości CIF wywozu współpracujących producentów eksportujących, wyniósł 2,9 %, czyli powyżej określonego wyżej progu *de minimis*, który wynosił 2 %.

3.2. **Rosja**

- (44) W Rosji jeden producent eksportujący współpracował w dochodzeniu, a mianowicie PAO Severstal („Severstal”).

3.2.1. *Wartość normalna*

- (45) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej Severstalu była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez Severstal była reprezentatywna.
- (46) Następnie Komisja określiła udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (47) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej tego jednego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od nich, stanowiła ponad 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (48) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w OD.

- (49) W przypadku gdy mniej niż 80 % sprzedaży krajowej przyniosło zysk lub średnia ważona cena sprzedaży była niższa niż koszty produkcji, wartość normalną obliczono jako średnią ważoną wyłącznie sprzedaży z zyskiem.
- (50) W przypadku gdy sprzedaż danego rodzaju produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie miała miejsca lub była niedostateczna, bądź gdy danego rodzaju produktu nie sprzedawano w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego, jak opisano w motywie 27 powyżej.
- (51) W toku dochodzenia ustalono, że wartość normalną dla jedynego współpracującego producenta eksportującego oparto, w odniesieniu do niektórych rodzajów produktu, na średniej ważonej cen całej sprzedaży krajowej danego rodzaju produktu w OD, w odniesieniu do innych rodzajów produktu na cenach krajowych w zwykłym obrocie handlowym, a w odniesieniu do jeszcze innych rodzajów produktu wartość ta została skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.

3.2.2. Cena eksportowa

- (52) Przedsiębiorstwo Severstal wykorzystywało trzy kanały sprzedaży przy sprzedaży do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Przedsiębiorstwo to sprzedawało produkt objęty postępowaniem bezpośrednio pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii, za pośrednictwem powiązanych importerów w Unii oraz za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w Szwajcarii.
- (53) Jeżeli producent eksportujący dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii oraz w przypadkach, w których sprzedaż odbywała się za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w Szwajcarii, cena eksportowa została ustalona na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem przy jego wywozie do Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (54) W przypadku sprzedaży za pośrednictwem powiązanych importerów, cena eksportowa została skonstruowana na podstawie ceny, po której produkt przywieziony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W takich przypadkach dokonano dostosowań ceny w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą, w tym kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, oraz w odniesieniu do osiągniętych zysków.
- (55) W celu ustalenia odpowiedniego poziomu zysku Komisja oceniła informacje zebrane od trzech importerów objętych próbą. W toku dochodzenia ujawniono jednak, że dwóch importerów objętych próbą działało jako dystrybutorzy wielu różnych towarów zamawianych przede wszystkim w Unii, a przywóz produktu objętego postępowaniem stanowił jedynie niewielką część ich działalności. Żadne z obu przedsiębiorstw nie było w stanie oddzielić marży zysku związanej z działalnością w zakresie przywozu od swojej ogólnej działalności. W związku z tym marże zysku tych przedsiębiorstw nie odzwierciedlały ich działalności w zakresie przywozu i odsprzedaży produktu objętego postępowaniem. Głównymi obszarami działalności trzeciego niepowiązanego importera były przywóz i odsprzedaż produktu objętego postępowaniem, w związku z czym zgłoszona marża zysku należycie odzwierciedlała tę działalność. W związku z tym przy konstruowaniu ceny eksportowej zastosowano marżę zysku tego importera zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Marża zysku wynosiła [od 2 % do 6 %].

3.2.3. Porównanie

- (56) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową jedynego producenta eksportującego na podstawie ceny ex-works.
- (57) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia rzetelnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na porównywalność cen, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dostosowań dokonano w odniesieniu do kosztów transportu, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, kosztów ubezpieczenia, pakowania i kredytu, opłat przywozowych, opłat bankowych, bonifikat i prowizji.
- (58) Współpracujący producent eksportujący wystąpił również o dostosowania ze względu na ujemny koszt kredytu na sprzedaż eksportową w euro na podstawie art. 2 ust. 10 lit. g) rozporządzenia podstawowego. Producent ten twierdził, że cała sprzedaż do Unii odbywała się w euro, a średnia stopa procentowa LIBOR dla euro w OD była ujemna. Komisja zauważa, że celem korekty kosztów kredytu na podstawie art. 2 ust. 10 lit. g) jest uwzględnienie warunków kredytu, które zostały uzgodnione przez sprzedawcę i kupującego w momencie zawarcia umowy lub sprzedaży. Jest to czynnik brany pod uwagę przy określaniu naliczanej ceny, niezależnie od rzeczywistych kosztów lub zysków ostatecznie poniesionych lub dokonanych w odniesieniu do tej sprzedaży, ponieważ koszty te lub zyski nie mogły zostać uwzględnione, w przypadku gdy cena została ustalona na podstawie umowy. W każdym przypadku i bez uszczerbku dla powyższego przedsiębiorstwo nie wykazało, że czynnik ten miał wpływ na ceny i porównywalność cen i w związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

- (59) Jeżeli chodzi o sprzedaż eksportową dokonaną za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w Szwajcarii, producent eksportujący twierdził, że szwajcarskie przedsiębiorstwo handlowe działało jako jego wewnętrzny dział sprzedaży, z którym tworzył jeden podmiot gospodarczy. Producent eksportujący wskazał, że szwajcarski przedsiębiorca jest jego przedsiębiorstwem zależnym w 100 %, który odpowiada za sprzedaż produktu objętego postępowaniem do Unii. Z tego powodu zdaniem współpracującego producenta eksportującego Komisja nie powinna była dostosować określonej przez siebie ceny eksportowej, uwzględniając prowizję.
- (60) W toku dochodzenia ustalono jednak, że w odniesieniu do sprzedaży do Unii między przedsiębiorstwem dominującym a przedsiębiorstwem handlowym w Szwajcarii nie istniały żadne wyłączne stosunki, a w grupie znajdowały się inne podmioty zajmujące się wywozem do Unii, w tym sam producent eksportujący, który sprzedawał również towary bezpośrednio. Jak wspomniano w motywie 52, spółka dominująca w Rosji wykorzystywała trzy różne kanały wywozu do Unii w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem. Z tych powodów Komisja stwierdziła, że związek między producentem eksportującym a jego przedsiębiorstwem powiązaniem w Szwajcarii nie miał charakteru zintegrowanego i wewnętrznego działu sprzedaży, dzięki któremu oba podmioty prawne stanowiłyby jeden podmiot gospodarczy. Komisja uznała, że związek ten odpowiada funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji w rozumieniu art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym twierdzenie, zgodnie z którym producent eksportujący i jego powiązane przedsiębiorstwo handlowe w Szwajcarii stanowią jeden podmiot gospodarczy, zostało odrzucone. W rezultacie cena eksportowa została dostosowana zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego przez odliczenie prowizji. Obliczenia dotyczące prowizji opierały się na kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych przedsiębiorstwa handlowego oraz na uzasadnionej marży zysku, jak określono w motywie 55, na podstawie informacji dostarczonych przez niepowiązanych importerów w Unii.

3.2.4. Margines dumpingu

- (61) Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (62) Poziom współpracy w przypadku Rosji był wysoki, ponieważ wywóz współpracującego producenta eksportującego stanowił około 85 % całego wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie ustalono następujące marginesy dumpingu, wyrażone w postaci odsetka wartości importowej CIF:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)
PAO Severstal	- 1,4
Margines ogólnokrajowy	- 1,4

- (63) Zważywszy na wysoki poziom współpracy w Rosji, ogólnokrajowy margines dumpingu ustalono na tym samym poziomie, co margines dumpingu ustalony dla współpracującego producenta eksportującego.
- (64) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń skarżący twierdził, że Komisja nie powinna była ustalić ogólnokrajowego marginesu dumpingu na tym samym poziomie, co margines dumpingu ustalony dla jedyne go współpracującego producenta eksportującego, lecz zamiast tego obliczyć margines ogólnokrajowy zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (65) Twierdzenie skarżącego, zgodnie z którym niesprawiedliwe byłoby oparcie ogólnokrajowego marginesu na ustaleniach w odniesieniu do współpracującego producenta eksportującego nie zostało jednak szerzej opisane, ani też poparte dodatkowymi informacjami lub dowodami. Jak wspomniano w motywie 62, poziom współpracy w Rosji był wysoki, a dostarczone dane uznano za reprezentatywne, niezależnie od tego, czy przedmiotowy wywóz był dokonywany przez jednego eksportującego producenta w Rosji, czy większą ich liczbę. Ponadto nawet gdyby Komisja wykorzystwała do obliczenia cła rezydualnego rodzaje produktu najczęściej wywożone przez współpracującego producenta eksportującego, margines ogólnokrajowy pozostałby poniżej progu *de minimis*. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (66) Z uwagi na ujemny ogólnokrajowy margines dumpingu, zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, należy zakończyć dochodzenie w odniesieniu do przywozu elementów drążonych z Rosji bez wprowadzania środków.

3.3. Turcja

- (67) Dziesięciu producentów eksportujących w Turcji współpracowało podczas dochodzenia. Jak wspomniano w motywie 13, Komisja wybrała próbę składającą się z trzech producentów, mianowicie Noksel Celik Boru Sanayi, Tosçelik Profil ve Sac Endüstrisi i Yücel Boru ve Profil Endüstrisi.

3.3.1. Wartość normalna

- (68) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży na rynku krajowym dla poszczególnych producentów eksportujących była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Według tego kryterium łączna sprzedaż produktu podobnego dokonana na rynku krajowym była reprezentatywna dla każdego współpracującego producenta eksportującego.
- (69) Następnie Komisja określiła udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (70) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej tego jednego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od nich, stanowiła ponad 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (71) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w OD.
- (72) W przypadku gdy mniej niż 80 % sprzedaży krajowej przyniosło zysk lub średnia ważona cena sprzedaży była niższa niż koszty produkcji, wartość normalną obliczono jako średnią ważoną wyłącznie sprzedaży z zyskiem.
- (73) W przypadku gdy sprzedaż danego rodzaju produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie miała miejsca lub była niedostateczna, bądź gdy danego rodzaju produktu nie sprzedawano w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego, jak opisano w motywie 27 powyżej.
- (74) W toku dochodzenia ustalono, że wartość normalną dla trzech współpracujących producentów eksportujących oparto, w odniesieniu do niektórych rodzajów produktu, na średniej ważonej cen całej sprzedaży krajowej danego rodzaju produktu w OD, w odniesieniu do innych rodzajów produktu na cenach krajowych w zwykłym obrocie handlowym, a w odniesieniu do jeszcze innych rodzajów produktu wartość ta została skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.

3.3.2. Cena eksportowa

- (75) Wszyscy trzej producenci eksportujący w Turcji dokonywali wywozu produktu objętego postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii. Ceny eksportowe zostały w związku z tym ustalone na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem przy jego wywozie do Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.3.3. Porównanie

- (76) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową trzech producentów eksportujących na podstawie ceny ex-works.
- (77) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia rzetelnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na porównywalność cen, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Wprowadzono dostosowania uwzględniające różnice w kosztach transportu i przeładunku, kosztach kredytu, prowizji, pakowania, opłat bankowych oraz rabatach końcowo-rocznych.
- (78) Jeden producent eksportujący twierdził, że wartość normalna powinna zostać dostosowana na podstawie art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do systemu uszlachetniania czynnego, w ramach którego cło z tytułu przywozu nie jest płacone, jeżeli dokonuje się wywozu równoważnej ilości gotowego produktu. Producent ten wykazał, że nie uiścił cła na niektóre nakłady, które mogły zostać włączone do wywożonego produktu, jednak nie wykazał, że równoważne cło zostało zapłacone za nakłady, które zostały włączone do produktu gotowego przeznaczonego na rynek krajowy. Producent eksportujący nie wykazał więc, że zastosowanie procedury uszlachetniania czynnego ma wpływ na porównywalność cen i w związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

- (79) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń skarżący twierdził, że Komisja nie przedstawiła wystarczających wyjaśnień dotyczących stosowania przez eksportera systemów uszlachetniania czynnego i jego wpływu na marginesy dumpingu. Skarżący stwierdził, że istnieją inne nierozstrzygnięte kwestie, ale nie podał szczegółów.
- (80) Komisja zauważa, że jej celem w motywie 78 było wyjaśnienie wniosku o dostosowanie oraz uzasadnienie jego odrzucenia, a nie wyjaśnienie stosowania systemu uszlachetniania czynnego przez producentów eksportujących. Zastosowanie systemu uszlachetniania czynnego nie ma samo w sobie wpływu na obliczenia dotyczące dumpingu. Ma ono znaczenie tylko wówczas, gdy wpływa na porównywalność cen między wartością normalną a ceną eksportową. Jak wyjaśniono w motywie 78 powyżej, w omawianym przypadku było jednak inaczej. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (81) W uwagach z dnia 26 marca 2019 r. skarżący argumentował, że istniały różnice fizyczne między rzekomo identycznymi rodzajami produktu sprzedawanymi w Unii oraz sprzedawanymi na rynku krajowym, ponieważ tureccy producenci eksportujący stosowali jego zdaniem różne normy przy sprzedaży do Unii (EN 10219) i przy sprzedaży na rynku krajowym (TS 5314). Zdaniem skarżącego norma turecka w sposób istotny różni się od normy unijnej, jeżeli chodzi o tolerancję dotyczącą ilości. Oznacza to, że nominalne ilości zgłoszone przez tureckich producentów eksportujących w istotny sposób odbiegały od faktycznych ilości, które zostały wysłane, a w konsekwencji zniekształcały podane ceny jednostkowe. Skutkowało to zdaniem skarżącego sztucznym zniżeniem marginesów dumpingu. W związku z tym konieczne byłoby dostosowanie w górę wartości normalnej w celu wyeliminowania tych zniekształceń.
- (82) Argument skarżącego opiera się na dwóch założeniach: (i) że producenci eksportujący stosują normę TS 5314 do sprzedaży na rynku krajowym; oraz (ii) że obliczenie dumpingu było oparte na wadze nominalnej, a nie rzeczywistej. W uwagach z dnia 26 marca oraz z dnia 1 i 2 kwietnia 2019 r. producenci eksportujący zakwestionowali oba założenia, argumentując, że (i) nie stosowali normy TS 5314 w OD; oraz (ii) dane przedstawione w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu opierały się na rzeczywistej, a nie nominalnej wadze. Oba te elementy zostały zweryfikowane i potwierdzone przez Komisję.
- (83) W uwagach z dnia 5 kwietnia 2019 r. skarżący podtrzymał to twierdzenie, wskazując, że producenci eksportujący mogli stosować normę TS 5314 poza OD. Skarżący zakwestionował ustalenie, zgodnie z którym przedsiębiorstwa tureckie nie stosują norm tureckich przy sprzedaży na swoim rynku krajowym. Skarżący zakwestionował również sposób pomiaru lub obliczenia rzeczywistej wagi produktu.
- (84) Komisja potwierdziła, że zarówno kwestia stosowania norm, jak i kwestia wagi produktu zostały omówione z producentami eksportującymi oraz zweryfikowane podczas kontroli na miejscu. Kwestie te zostały zidentyfikowane w trakcie poprzednich dochodzeń dotyczących tego produktu, w związku z czym zwrócono na nie szczególną uwagę podczas dochodzenia. W związku z powyższym twierdzenie skarżącego zostało odrzucone.
- (85) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń skarżący podtrzymał twierdzenie, że producenci eksportujący w Turcji stosują standardową konwersję wagi, co prowadzi do innej ostatecznej ceny za tonę (w zależności od stosowanego standardu). Skarżący twierdził, że Komisja nie przedstawiła wystarczających wyjaśnień na temat sposobu, w jaki zweryfikowano wykorzystanie przez producentów eksportujących rzeczywistej, a nie teoretycznej wagi na fakturach.
- (86) Jak wspomniano w motywie 84, Komisja upewniła się, że w swojej odpowiedzi na kwestionariusz antydumpingowy producenci eksportujący objęci próbą podali rzeczywistą wagę produktu objętego postępowaniem oraz produktu podobnego sprzedawanego na rynku unijnym i krajowym. Komisja dokonała doboru próby faktur wystawionych klientom na rynku krajowym i klientom w Unii oraz oceniła wagę na podstawie dokumentów przewozowych i faktur towarowych, jak również zgłoszeń celnych dokonywanych w ramach sprzedaży klientom w Unii. Weryfikacja potwierdziła, że producenci eksportujący zgłosili rzeczywistą wagę sprzedanego produktu, a nie wagę teoretyczną w oparciu o normę.
- (87) W uwagach z dnia 15 kwietnia 2019 r. skarżący twierdził również, że – zgodnie z badaniami rynkowymi – tureccy eksporterzy, pomimo iż wystawiają faktury podmiotom ze Zjednoczonego Królestwa na podstawie normy EN 10219, w rzeczywistości produkują oraz wysyłają do Zjednoczonego Królestwa elementy drążone produkowane zgodnie z normą BS 4848. Skarżący twierdził również, że jeżeli praktyka taka miała miejsce, to teoretyczna waga na fakturze byłaby błędna. Skarżący twierdził, że faktycznie pojawił się błąd, ponieważ: (i) masę nominalną oblicza się przez pomnożenie długości przez masę nominalną na jednostkę długości; oraz (ii) norma EN figurująca na fakturze dopuszcza mniejszą liczbę kilogramów na metr (3,30 kg) niż norma BS, zgodnie z którą wyprodukowano produkt (3,45 kg/m). Skarżący twierdził, że dostosowanie na skutek tego zniekształcenia wymaga obniżenia ceny sprzedaży w Zjednoczonym Królestwie średnio o 3,5 %.
- (88) Komisja zauważa, że skarżący nie dostarczył żadnych dowodów na stosowanie takiej praktyki. W trakcie dochodzenia Komisja nie pozyskała żadnych dowodów, które potwierdzałyby stosowanie takiej praktyki. Ponadto, jak wspomniano w motywie 82, Komisja stwierdziła, że w swojej odpowiedzi na kwestionariusz antydumpingowy producenci eksportujący objęci próbą podali rzeczywistą wagę produktu objętego postępowaniem oraz produktu podobnego sprzedawanego na rynku unijnym i krajowym. Przy obliczaniu dumpingu zastosowano tę rzeczywistą, a nie teoretyczną wagę. W związku z tym również powyższe twierdzenie skarżącego zostało odrzucone.

- (89) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń skarżący powtórzył swoje twierdzenie streszczone w motywie 87 powyżej, dotyczące tego, że fakturowanie zgodnie z normą EN 10219 lecz sprzedawanie zgodnie z normą BS 4848 skutkowało różnicą w nominalnej wadze. Skarżący twierdził również, że dostarczył dowody potwierdzające taką praktykę.
- (90) Dowody, do których odnosi się skarżący, wskazują, że importerzy oferują sprzedaż zgodnie z normą BS 4848, natomiast nie wskazują, że wystawiają oni faktury zgodnie z normą EN 10219. Jednakże jak wyjaśniono powyżej, nawet gdyby tak było, obliczenie dumpingu było oparte na rzeczywistej, a nie na nominalnej wadze. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (91) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że struktura kosztów tureckich producentów jest inna niż w przypadku producentów unijnych i że różnicę tę należy wziąć pod uwagę przy obliczaniu marginesu dumpingu.
- (92) Należy przypomnieć, że przy ustalaniu marginesów dumpingu nie ma podstawy prawnej do uwzględnienia różnic w strukturze kosztów między producentami eksportującymi objętymi postępowaniem a przemysłem unijnym. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (93) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że na turecką wartość normalną ma wpływ różnica między ceną surowca podobnego wytwarzanego na potrzeby tureckiego rynku krajowego a ceną surowca dla produktu objętego postępowaniem wytwarzanego na rynek eksportowy. Strona ta twierdziła w szczególności, że na rynku krajowym tureccy eksporterzy korzystają z droższych surowców niż przy produkcji na eksport.
- (94) W odpowiedzi na te uwagi Komisja zauważyła, co następuje. Przypomniała, że dostosowania dokonane zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego można wprowadzić wyłącznie w odniesieniu do różnic, które mają wpływ na porównywalność cen, a nie porównywalność kosztów. W tym względzie Komisja zauważyła, że wspomniana zainteresowana strona nie przedstawiła dowodów na istnienie różnicy w kosztach wytwarzania produktu krajowego i wywozonego. W każdym przypadku Komisja stwierdziła, że dochodzenie nie ujawniło żadnych dowodów na poparcie tego twierdzenia, w związku z czym uwagi zainteresowanej strony pozostały nieuzasadnione. Zainteresowana strona nie przedstawiła również dowodu na to, że taka różnica kosztów (która nie ma miejsca w tym przypadku) byłaby odzwierciedlona w cenie sprzedaży produktu w sposób mający wpływ na porównywalność cen między wartością normalną a ceną eksportową. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

3.3.4. Margines dumpingu

- (95) Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (96) Poziom współpracy w przypadku Turcji był wysoki, ponieważ przywóz od współpracujących producentów eksportujących stanowił prawie 100 % całego wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie marginesy dumpingu, wyrażone w postaci odsetka wartości importowej CIF, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)
Noksel Celik Boru Sanayi	0,5
Tosçelik Profil ve Sac Endüstrisi	- 3,6
Yücel Boru ve Profil Endüstrisi	2,5
Margines ogólnokrajowy	- 0,03

- (97) Ze względu na fakt, że margines dumpingu jednego z producentów eksportujących jest ujemny, a margines dumpingu drugiego producenta eksportującego znajduje się poniżej progu *de minimis* określonego w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, Komisja sprawdziła, czy średni ważony ogólnokrajowy margines dumpingu był powyżej tego progu.
- (98) Margines ogólnokrajowy został obliczony jako średnia ważona marginesów dumpingu ustalonych dla przedsiębiorstw objętych próbą. Obliczony w ten sposób margines dumpingu, wyrażony jako odsetek wartości CIF wywozu producentów objętych próbą, wyniósł - 0,03 %.
- (99) Biorąc pod uwagę ujemny ogólnokrajowy margines dumpingu, dochodzenie w odniesieniu do przywozu elementów drążonych z Turcji należy zakończyć bez wprowadzania środków.

- (100) Z uwagi na tę konkluzję wniosek o indywidualne badanie, o którym mowa w motywie 14, stał się bezprzedmiotowy.
- (101) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że Rumunia, ze względu na swoją względną bliskość z Turcją, jest szczególnie narażona na przywóz z tego kraju. Zainteresowana strona twierdziła, że przy obliczaniu marginesu dumpingu należy zatem uwzględnić tę szczególną sytuację rynku rumuńskiego.
- (102) Zainteresowana strona nie wyjaśniła jednak, w jaki sposób można by przeprowadzić specjalną ocenę dla tego kraju w celu obliczenia marginesu dumpingu zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego. W istocie argumenty, które zainteresowana strona przedstawiła na poparcie swojego twierdzenia, dotyczyły szkody i interesu Unii, a nie dumpingu. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (103) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń jeden turecki producent eksportujący twierdził, że jego rzeczywisty margines dumpingu byłby poniżej progu *de minimis*, jeżeli Komisja stosowałaby bardziej szczegółową strukturę przy porównywaniu rodzajów produktu, w szczególności poprzez uwzględnienie faktycznego wymiaru i grubości elementów drążonych zamiast ich grupowania. Argument ten został już przedstawiony w trakcie dochodzenia. W pierwotnej wersji tego argumentu producent eksportujący stwierdził, że cena elementów drążonych różni się w zależności od wymiarów i grubości.
- (104) Komisja zauważyła, że cena elementów drążonych istotnie różni się znacząco pod względem wymiarów i grubości, jeżeli jest oparta na długości (tj. cena za metr bieżący). Czynniki te nie są jednak tak istotne, gdy elementy drążone sprzedawane są na wagę (tj. cena za kilogram). Obliczenie dumpingu było oparte na cenach za kilogram, a zatem zgrupowanie różnych wymiarów i grubości było uzasadnione. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (105) W okresie objętym dochodzeniem produkt podobny był produkowany przez ponad 40 producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (106) Całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem została ustalona na podstawie dostępnych informacji dotyczących przemysłu unijnego, takich jak informacje zawarte w skardze oraz zweryfikowane dane zgromadzone przez Komitet Ochrony Przemysłu Stalowych Rur Bez Szwu Unii Europejskiej. Całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła około 3,4 mln ton.
- (107) Jak wskazano w motywie 7, do próby wybrano czterech producentów unijnych, reprezentujących ponad 30 % łącznej unijnej produkcji produktu podobnego.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (108) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii w oparciu o całkowitą sprzedaż producentów unijnych w Unii oraz całkowity przywóz z państw trzecich na podstawie danych Eurostatu. Konsumpcję w Unii ustalono na 4 251 597 ton w okresie objętym dochodzeniem.

4.3. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (109) Jak wyjaśniono w motywach 63 i 96 w toku dochodzenia określono ogólnokrajowy margines dumpingu *de minimis* w przypadku Rosji i Turcji, w związku z czym dochodzenie należy zakończyć w stosunku do tych państw.
- (110) W przypadku Macedonii Północnej ogólnokrajowy margines dumpingu wyniósł 2,9 %. Jednakże tylko przywóz z przedsiębiorstwa FZC można uznać za przywóz po cenach dumpingowych, ponieważ jak określono w motywach 41 i 42 marginesy dumpingu dla dwóch pozostałych przedsiębiorstw były poniżej progu *de minimis* wynoszącego 2 %, jak określono w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (111) Wielkość przywozu po cenach dumpingowych z Macedonii Północnej w okresie objętym dochodzeniem wyniosła [od 15 000 do 25 000] ton. Przywóz ten stanowił [od 0,35 % do 0,59 %] konsumpcji w Unii oraz [od 1,60 % do 2,66 %] całego przywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.

- (112) Zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, szkodę należy zwykle uznać za nieistotną, jeżeli wielkość przywozu jest mniejsza niż ilości określone w art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Art. 5 ust. 7 stanowi z kolei, że w przypadku braku kumulacji, udział w rynku musi stanowić co najmniej 1 % unijnej konsumpcji produktu objętego postępowaniem.
- (113) W obecnym dochodzeniu, jak wskazano w motywie 109, udział w rynku przywozu objętego postępowaniem stanowił [od 0,35 % do 0,59 %] konsumpcji w Unii, czyli mniej niż wymóg w zakresie udziału w rynku określony w art. 9 ust. 3.
- (114) W związku z tym oraz przy braku dowodów przeciwnych Komisja stwierdziła, że szkodę należy uznać za nieistotną, ponieważ wielkość przywozu po cenach dumpingowych z Macedonii Północnej była niższa niż wielkość określona w art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.
- (115) Z uwagi na nieistotną szkodę (jeżeli w ogóle ma ona miejsce), należy zakończyć dochodzenie w odniesieniu do przywozu elementów drążonych z Macedonii Północnej bez zastosowania środków, zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

5. WNIOSEK I UJAWNIE NIE INFORMACJI

- (116) Biorąc pod uwagę powyższe, postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu elementów drążonych pochodzących z Republiki Macedonii Północnej, Rosji i Turcji, powinno zostać zakończone.
- (117) W świetle powyższych ustaleń wniosek o rejestrację złożony przez skarżącego stał się bezprzedmiotowy.
- (118) Wszystkie strony poinformowano o ustaleniach Komisji oraz wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi.
- (119) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zakończone zostaje postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu spawanych rur, przewodów rurowych i profili drążonych, o kwadratowym lub prostokątnym przekroju poprzecznym, z żelaza innego niż żeliwo lub ze stali innej niż nierdzewna, z wyłączeniem rur przewodowych w rodzaju stosowanych do rurociągów ropy naftowej lub gazu oraz rur okładzinowych i przewodów rurowych w rodzaju stosowanych do wierceń ropy naftowej lub gazu, pochodzących z Republiki Macedonii Północnej, Rosji i Turcji, obecnie objętych kodami CN 7306 61 92 i 7306 61 99.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 czerwca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1110**z dnia 27 czerwca 2019 r.****zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 4976)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych mających zastosowanie w handlu wewnątrzunijnym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽³⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją wykonawczą Komisji 2014/709/UE ⁽⁴⁾ ustanowiono środki kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich, gdzie wystąpiły potwierdzone przypadki tej choroby u świń domowych lub dziczyźnych („zainteresowane państwa członkowskie”). W częściach I–IV załącznika do tej decyzji wykonawczej wyznaczono i wymieniono niektóre obszary zainteresowanych państw członkowskich w podziale według poziomu ryzyka na podstawie sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do tej choroby. Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE był wielokrotnie zmieniany w celu uwzględnienia zmian sytuacji epidemiologicznej w Unii w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń, które to zmiany należało odzwierciedlić w tym załączniku. Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE został ostatnio zmieniony decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2019/1031 ⁽⁵⁾ w następstwie przypadków afrykańskiego pomoru świń na Litwie, w Polsce i w Rumunii.
- (2) Od czasu przyjęcia decyzji wykonawczej (UE) 2019/1031 w Polsce odnotowano kolejny przypadek afrykańskiego pomoru świń u dziczyźnych świń, co należy również odzwierciedlić w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/709/UE.
- (3) W czerwcu 2019 r. odnotowano przypadek afrykańskiego pomoru świń u dziczyźnych świń w powiecie tomaszowskim w Polsce na obszarze obecnie niewymienionym w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/709/UE. Ten przypadek afrykańskiego pomoru świń u dziczyźnych świń oznacza wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić w tym załączniku. W związku z tym wspomniany obszar Polski, na którym występuje afrykański pomór świń, powinien być wymieniony w części I i II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE.
- (4) Aby uwzględnić niedawne zmiany sytuacji epidemiologicznej w zakresie afrykańskiego pomoru świń w Unii oraz aby proaktywnie zwalczać ryzyko związane z rozprzestrzenianiem się tej choroby, w Polsce należy wyznaczyć nowe obszary podwyższonego ryzyka o odpowiedniej wielkości oraz uwzględnić je w części I i II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/709/UE z dnia 9 października 2014 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich i uchylająca decyzję wykonawczą 2014/178/UE (Dz.U. L 295 z 11.10.2014, s. 63).⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1031 z dnia 21 czerwca 2019 r. zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (Dz.U. L 167 z 24.6.2019, s. 34).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 czerwca 2019 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ I

1. Belgia

Następujące obszary w Belgii:

in Luxembourg province:

— the area is delimited clockwise by:

- Frontière avec la France,
- Rue Mersinhat,
- La N818 jusque son intersection avec la N83,
- La N83 jusque son intersection avec la N884,
- La N884 jusque son intersection avec la N824,
- La N824 jusque son intersection avec Le Routeux,
- Le Routeux,
- Rue d'Orgéo,
- Rue de la Vierre,
- Rue du Bout-d'en-Bas,
- Rue Sous l'Eglise,
- Rue Notre-Dame,
- Rue du Centre,
- La N845 jusque son intersection avec la N85,
- La N85 jusque son intersection avec la N40,
- La N40 jusque son intersection avec la N802,
- La N802 jusque son intersection avec la N825,
- La N825 jusque son intersection avec la E25-E411,
- La E25-E411 jusque son intersection avec la N40,
- N40: Burnaimont, Rue de Luxembourg, Rue Ranci, Rue de la Chapelle,
- Rue du Tombois,
- Rue Du Pierroy,
- Rue Saint-Orban,
- Rue Saint-Aubain,
- Rue des Cottages,
- Rue de Relune,
- Rue de Rulune,
- Route de l'Ermitage,
- N87: Route de Habay,
- Chemin des Ecoliers,
- Le Routy,
- Rue Burgknapp,
- Rue de la Halte,
- Rue du Centre,
- Rue de l'Eglise,

- Rue du Marquisat,
- Rue de la Carrière,
- Rue de la Lorraine,
- Rue du Beynert,
- Millewée,
- Rue du Tram,
- Millewée,
- N4: Route de Bastogne, Avenue de Longwy, Route de Luxembourg,
- Frontière avec le Grand-Duché de Luxembourg,
- Frontière avec la France,
- La N87 jusque son intersection avec la N871 au niveau de Rouvroy,
- La N871 jusque son intersection avec la N88,
- La N88 jusque son intersection avec la rue Baillet Latour,
- La rue Baillet Latour jusque son intersection avec la N811,
- La N811 jusque son intersection avec la N88,
- La N88 jusque son intersection avec la N883 au niveau d'Aubange,
- La N883 jusque son intersection avec la N81 au niveau d'Aubange,
- La N81 jusque son intersection avec la E25-E411,
- La E25-E411 jusque son intersection avec la N40,
- La N40 jusque son intersection avec la rue du Fet,
- Rue du Fet,
- Rue de l'Accord jusque son intersection avec la rue de la Gaume,
- Rue de la Gaume jusque son intersection avec la rue des Bruyères,
- Rue des Bruyères,
- Rue de Neufchâteau,
- Rue de la Motte,
- La N894 jusque son intersection avec la N85,
- La N85 jusque son intersection avec la frontière avec la France.

2. **Bulgarie**

Następujące obszary w Bułgarii:

in Varna the whole region excluding the villages covered in Part II;

in Silistra region:

- whole municipality of Glavinitza,
- whole municipality of Tutrakan,
- within municipality of Dulovo:
 - Boil,
 - Vokil,
 - Grancharovo,
 - Doletz,
 - Oven,
 - Okorsh,
 - Oreshene,
 - Paisievo,
 - Pravda,

- Prohlada,
- Ruyno,
- Sekulovo,
- Skala,
- Yarebitsa,
- within municipality of Sitovo:
 - Bosna,
 - Garvan,
 - Irnik,
 - Iskra,
 - Nova Popina,
 - Polyana,
 - Popina,
 - Sitovo,
 - Yastrebna,
- within municipality of Silistra:
 - Vetren,
- in Dobrich region:
 - whole municipality of Baltchik,
 - whole municipality of General Toshevo,
 - whole municipality of Dobrich,
 - whole municipality of Dobrich-selska (Dobrichka),
 - within municipality of Krushari:
 - Severnyak,
 - Abrit,
 - Dobrin,
 - Alexandria,
 - Polkovnik Dyakovo,
 - Poruchik Kardzhievo,
 - Zagortzi,
 - Zementsi,
 - Koriten,
 - Krushari,
 - Bistretz,
 - Efreytor Bakalovo,
 - Telerig,
 - Lozenetz,
 - Krushari,
 - Severnyak,
 - Severtsi,

- within municipality of Kavarna:
 - Krupen,
 - Belgun,
 - Bilo,
 - Septemvriytsi,
 - Travnik,
 - whole municipality of Tervel, except Brestnitsa and Kolartzi,
- in Ruse region:
- within municipality of Slivo pole:
 - Babovo,
 - Brashlen,
 - Golyamo vranovo,
 - Malko vranovo,
 - Ryahovo,
 - Slivo pole,
 - Borisovo,
 - within municipality of Ruse:
 - Sandrovo,
 - Proseno,
 - Nikolovo,
 - Marten,
 - Dolno Ablanovo,
 - Ruse,
 - Chervena voda,
 - Basarbovo,
 - within municipality of Ivanovo:
 - Krasen,
 - Bozhichen,
 - Pirgovo,
 - Mechka,
 - Trastenik,
 - within municipality of Borovo:
 - Batin,
 - Gorno Ablanovo,
 - Ekzarh Yosif,
 - Obretenik,
 - Batin,
 - within municipality of Tsenovo:
 - Krivina,
 - Belyanovo,
 - Novgrad,
 - Dzhulyunitza,

- Beltzov,
 - Tsenovo,
 - Piperkovo,
 - Karamanovo,
- in Veliko Tarnovo region:
- within municipality of Svishtov:
 - Sovata,
 - Vardim,
 - Svishtov,
 - Tzarevets,
 - Bulgarsko Slivovo,
 - Oresh,
- in Pleven region:
- within municipality of Belene:
 - Dekov,
 - Belene,
 - Kulina voda,
 - Byala voda,
 - within municipality of Nikopol:
 - Lozitza,
 - Dragash voyvoda,
 - Lyubenovo,
 - Nikopol,
 - Debovo,
 - Evlogievo,
 - Muselievo,
 - Zhernov,
 - Cherkovitza,
 - within municipality of Gulyantzi:
 - Somovit,
 - Dolni vit,
 - Milkovitsa,
 - Shiyakovo,
 - Lenkovo,
 - Kreta,
 - Gulyantzi,
 - Brest,
 - Dabovan,
 - Zagrazhdan,
 - Gigen,
 - Iskar,

— within municipality of Dolna Mitropoliya:

- Komarevo,
- Baykal,
- Slavovitsa,
- Bregare,
- Orehovitsa,
- Krushovene,
- Stavertzi,
- Gostilya,

in Vratza region:

— within municipality of Oryahovo:

- Dolni vadin,
- Gorni vadin,
- Ostrov,
- Galovo,
- Leskovets,
- Selanovtsi,
- Oryahovo,

— within municipality of Miziya:

- Saraevo,
- Miziya,
- Voyvodovo,
- Sofronievo,

— within municipality of Kozloduy:

- Harlets,
- Glozhene,
- Butan,
- Kozloduy,

in Montana region:

— within municipality of Valtchedram:

- Dolni Tzibar,
- Gorni Tzibar,
- Ignatovo,
- Zlatiya,
- Razgrad,
- Botevo,
- Valtchedram,
- Mokresh,

— within municipality Lom:

- Kovatchitza,
- Stanevo,
- Lom,

- Zemphyr,
- Dolno Linevo,
- Traykovo,
- Staliyska mahala,
- Orsoya,
- Slivata,
- Dobri dol,
- within municipality of Brusarts:
 - Vasilyovtzi,
 - Dondukovo,
- in Vidin region:
 - within municipality of Ruzhintsi:
 - Dinkovo,
 - Topolovets,
 - Drenovets,
 - within municipality of Dimovo:
 - Artchar,
 - Septemvriyrtzi,
 - Yarlovitza,
 - Vodnyantzi,
 - Shipot,
 - Izvor,
 - Mali Drenovetz,
 - Lagoshevtzi,
 - Darzhanitza,
 - within municipality of Vidin:
 - Vartop,
 - Botevo,
 - Gaytantsi,
 - Tzar Simeonovo,
 - Ivanovtsi,
 - Zheglitza,
 - Sinagovtsi,
 - Dunavtsi,
 - Bukovets,
 - Bela Rada,
 - Slana bara,
 - Novoseltsi,
 - Ruptzi,
 - Akatsievo,
 - Vidin,
 - Inovo,

- Kapitanovtsi,
- Pokrayna,
- Antimovo,
- Kutovo,
- Slanotran,
- Koshava,
- Gomotartsi.

3. Estonia

Następujące obszary w Estonii:

- Hiiu maakond.

4. Węgry

Następujące obszary na Węgrzech:

- Borsod-Abaúj-Zemplén megye 651100, 651300, 651400, 651500, 651610, 651700, 651801, 651802, 651803, 651900, 652000, 652200, 652300, 652601, 652602, 652603, 652700, 652900, 653000, 653100, 653200, 653300, 653401, 653403, 653500, 653600, 653700, 653800, 653900, 654000, 654201, 654202, 654301, 654302, 654400, 654501, 654502, 654600, 654700, 654800, 654900, 655000, 655100, 655200, 655300, 655500, 655600, 655700, 655800, 655901, 655902, 656000, 656100, 656200, 656300, 656400, 656600, 657300, 657400, 657500, 657600, 657700, 657800, 657900, 658000, 658201, 658202 és 658403 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Hajdú-Bihar megye 900750, 901250, 901260, 901270, 901350, 901551, 901560, 901570, 901580, 901590, 901650, 901660, 901750, 901950, 902050, 902150, 902250, 902350, 902450, 902550, 902650, 902660, 902670, 902750, 903250, 903650, 903750, 903850, 904350, 904750, 904760, 904850, 904860, 905360, 905450 és 905550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Heves megye 702550, 703350, 703360, 703450, 703550, 703610, 703750, 703850, 703950, 704050, 704150, 704250, 704350, 704450, 704550, 704650, 704750, 704850, 704950, 705050, és 705350 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750150, 750160, 750250, 750260, 750350, 750450, 750460, 750550, 750650, 750750, 750850, 750950, 751150, 752150 és 755550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Nógrád megye 552010, 552150, 552250, 552350, 552450, 552460, 552520, 552550, 552610, 552620, 552710, 552850, 552860, 552950, 552970, 553050, 553110, 553250, 553260, 553350, 553650, 553750, 553850, 553910 és 554050 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 571250, 571350, 571550, 571610, 571750, 571760, 572250, 572350, 572550, 572850, 572950, 573360, 573450, 580050 és 580450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 851950, 852350, 852450, 852550, 852750, 853560, 853650, 853751, 853850, 853950, 853960, 854050, 854150, 854250, 854350, 855350, 855450, 855550, 855650, 855660 és 855850 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

5. Łotwa

Następujące obszary na Łotwie:

- Aizputes novada Aizputes, Āravas, Lažas, Kazdangas pagasts un Aizputes pilsēta,
- Alsungas novads,
- Durbes novada Dunalkas un Tadaikū pagasts,
- Kuldīgas novada Gudenieku pagasts,
- Pāvilostas novada Sakas pagasts un Pāvilostas pilsēta,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz rietumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes,

- Ventspils novada Jūrkalnes pagasts,
- Grobiņas novada Bārtas un Gaviezes pagasts,
- Rucavas novada Dunikas pagasts.

6. Litwa

Następujące obszary na Litwie:

- Jurbarko rajono savivaldybė: Smalininkų ir Viešvilės seniūnijos,
- Kelmės rajono savivaldybė: Kelmės, Kelmės apylinkių, Kražių, Kukečių seniūnijos dalis į pietus nuo kelio Nr. 2128 ir į vakarus nuo kelio Nr. 2106, Liolių, Pakražančio seniūnijos, Tytuvėnų seniūnijos dalis į vakarus ir šiaurę nuo kelio Nr. 157 ir į vakarus nuo kelio Nr. 2105 ir Tytuvėnų apylinkių seniūnijos dalis į šiaurę nuo kelio Nr. 157 ir į vakarus nuo kelio Nr. 2105, ir Vaiguvos seniūnijos,
- Pagėgių savivaldybė,
- Plungės rajono savivaldybė,
- Raseinių rajono savivaldybė: Girkalnio ir Kalnujų seniūnijos dalis į šiaurę nuo kelio Nr. A1, Nemakščių, Paliepių, Raseinių, Raseinių miesto ir Viduklės seniūnijos,
- Rietavo savivaldybė,
- Skuodo rajono savivaldybė,
- Šilalės rajono savivaldybė,
- Šilutės rajono savivaldybė: Juknaičių, Kintų, Šilutės ir Usėnų seniūnijos,
- Tauragės rajono savivaldybė: Lauksargių, Skaudvilės, Tauragės, Mažonų, Tauragės miesto ir Žygių seniūnijos.

7. Polska

Następujące obszary w Polsce:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gmina Ruciane-Nida w powiecie piskim,
- część gminy Miłki położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63, część gminy Ryn położona na południe od linii kolejowej łączącej miejscowości Giżycko i Kętrzyn, część gminy Giżycko położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 59 biegnącą od zachodniej granicy gminy do granicy miasta Giżycko, na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 biegnącą od południowej granicy gminy do granicy miasta Giżycko i na południe od granicy miasta Giżycko w powiecie giżyckim,
- gminy Mikołajki, Piecki, część gminy Sorkwity położona na południe od drogi nr 16 i część gminy wiejskiej Mrągowo położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 16 biegnącą od zachodniej granicy gminy do granicy miasta Mrągowo oraz na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 59 biegnącą od wschodniej granicy gminy do granicy miasta Mrągowo w powiecie mrągowskim,
- gminy Dźwierzuty, Rozogi i Świętajno w powiecie szczycieńskim,
- gminy Gronowo Elbląskie, Markusy, Rychliki, część gminy Elbląg położona na zachód od zachodniej granicy powiatu miejskiego Elbląg i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 22 i część gminy Tolkmicko niewymieniona w części II załącznika w powiecie elbląskim oraz strefa wód przybrzeżnych Zalewu Wiślanego i Zatoki Elbląskiej,
- gminy Barczewo, Biskupiec, Dobre Miasto, Dywity, Jonkowo, Świątki i część gminy Jeziorany położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 593 w powiecie olsztyńskim,
- gminy Łukta, Miłakowo, Małdyty, Miłomłyn i Morąg w powiecie ostródzkim,
- gmina Zalewo w powiecie iławskim,

w województwie podlaskim:

- gminy Rudka, Wyszki, część gminy Brańsk położona na północ od linii od linii wyznaczonej przez drogę nr 66 biegnącą od wschodniej granicy gminy do granicy miasta Brańsk i miasto Brańsk w powiecie bielskim,
- gmina Perlejewo w powiecie siemiatyckim,
- gminy Kolno z miastem Kolno, Mały Płock i Turośl w powiecie kolneńskim,
- gmina Poświętne w powiecie białostockim,

- gminy Kulesze Kościelne, Nowe Piekuty, Szepietowo, Klukowo, Ciechanowiec, Wysokie Mazowieckie z miastem Wysokie Mazowieckie, Czyżew w powiecie wysokomazowieckim,
 - gminy Miastkowo, Nowogród, Śniadowo i Zbójna w powiecie łomżyńskim,
 - powiat zambrowski;
- w województwie mazowieckim:
- gminy Rzekuń, Troszyn, Lelis, Czerwin, Łyse i Goworowo w powiecie ostrołęckim,
 - powiat miejski Ostrołęka,
 - powiat ostrowski,
 - gminy Karniewo, Maków Mazowiecki, Rzewnie i Szelków w powiecie makowskim,
 - gmina Krasne w powiecie przasnyskim,
 - gminy Bodzanów, Bulkowo, Mała Wieś, Staroźreby i Wyszogród w powiecie płońskim,
 - gminy Ciechanów z miastem Ciechanów, Głinojeck, Gołymin-Ośrodek, Ojrzeń, Opinogóra Górna i Sońsk w powiecie ciechanowskim,
 - gminy Baboszewo, Dzierżążnia, Płońsk z miastem Płońsk i Sochocin w powiecie płońskim,
 - gminy Gzy, Obryte, Zatory, Pułtusk i część gminy Winnica położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Bielany, Winnica i Pokrzywnica w powiecie pułtuskim,
 - gminy Brańszczyk, Długosiodło, Rząśnik, Wyszków, Zabrodzie i część gminy Somianka położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 62 w powiecie wyszkowskim,
 - gminy Jadów, Klembów, Poświętne, Strachówka i Tuszcz w powiecie wołomińskim,
 - gminy Dobrze, Stanisławów, część gminy Jakubów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr A2, część gminy Kałuszyn położona na północ od linii wyznaczonej przez drogi nr 2 i 92 i część gminy Mińsk Mazowiecki położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr A2 w powiecie mińskim,
 - gminy Garbatka-Letnisko, Gniewoszów i Sieciechów w powiecie kozienickim,
 - gminy Baranów i Jaktorów w powiecie grodziskim,
 - powiat żyrardowski,
 - gminy Belsk Duży, Błędów, Goszczyn i Mogielnica w powiecie grójeckim,
 - gminy Białobrzegi, Promna, Stara Błotnica, Wyśmierzyce i część gminy Stromiec położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 48 w powiecie białobrzeskim,
 - gminy Jedlińsk, Jastrzębia i Pionki z miastem Pionki w powiecie radomskim,
 - gminy Iłów, Nowa Sucha, Rybno, część gminy Teresin położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 92, część gminy wiejskiej Sochaczew położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 i część miasta Sochaczew położona na południowy zachód od linii wyznaczonej przez drogi nr 50 i 92 w powiecie sochaczewskim,
 - gmina Policzna w powiecie zwoleńskim,
 - gmina Solec nad Wisłą w powiecie lipskim;
- w województwie lubelskim:
- gminy Bełżyce, Borzechów, Bychawa, Niedrzwica Duża, Jastków, Konopnica, Strzyżewice, Wysokie, Wojciechów i Zakrzew w powiecie lubelskim,
 - gminy Adamów, Miączyn, Nielisz, Sitno, Komarów-Osada, Krasnobród, Łabunie, Sułów, Szczebrzeszyn, Zamość i Zwierzyniec w powiecie zamojskim,
 - powiat miejski Zamość,
 - gmina Jeziorzany i część gminy Kock położona na zachód od linii wyznaczonej przez rzekę Czarną w powiecie lubartowskim,
 - gminy Adamów i Serokomla w powiecie łukowskim,
 - gminy Nowodwór, Ryki, Ułęż i miasto Dęblin w powiecie ryckim,
 - gmina Janowiec i część gminy wiejskiej Puławy położona na zachód od rzeki Wisły w powiecie puławskim,
 - gminy Chodel, Karczmiska, Łaziska, Opole Lubelskie, Poniatowa i Wilków w powiecie opolskim,

- gminy Rudnik i Żółkiewka w powiecie krasnostawskim,
 - gminy Krynice, Rachanie i Tarnawatka w powiecie tomaszowskim,
 - gminy Aleksandrów, Józefów, Łukowa, Obsza i Tereszpol w powiecie biłgorajskim,
 - gminy Kraśnik z miastem Kraśnik, Szastarka, Trzydnik Duży, Urzędów, Wilkołaz i Zakrzówek w powiecie kraśnickim,
 - gminy Modliborzyce i Potok Wielki w powiecie janowskim;
- w województwie podkarpackim:
- gminy Cieszanów, Oleszyce, Stary Dzików, Wielkie Oczy i Lubaczów z miastem Lubaczów w powiecie lubaczowskim,
 - gminy Laszki i Wiązownica w powiecie jarosławskim,
 - gminy Pysznica, Zaleszany i miasto Stalowa Wola w powiecie stalowowolskim,
 - gmina Gorzyce w powiecie tarnobrzeskim;
- w województwie świętokrzyskim:
- gminy Tarłów i Ożarów w powiecie opatowskim,
 - gminy Dwikozy, Zawichost i miasto Sandomierz w powiecie sandomierskim.

8. Rumunia

Następujące obszary w Rumunii:

- Județul Alba,
- Județul Cluj,
- Județul Harghita,
- Județul Hunedoara,
- Județul Iași,
- Județul Neamț,
- Restul județului Mehedinți care nu a fost inclus în Partea III cu următoarele comune:
 - Comuna Garla Mare,
 - Hinova,
 - Burila Mare,
 - Gruia,
 - Pristol,
 - Dubova,
 - Municipiul Drobeta Turnu Severin,
 - Eselnița,
 - Salcia,
 - Devesel,
 - Svinița,
 - Gogoșu,
 - Simian,
 - Orșova,
 - Obârșia Closani,
 - Baia de Aramă,
 - Bala,
 - Florești,
 - Broșteni,
 - Corcova,

-
- Isverna,
 - Balta,
 - Podeni,
 - Cireșu,
 - Ilovîța,
 - Ponoarele,
 - Ilovăț,
 - Patulele,
 - Jiana,
 - Iyvoru Bârzii,
 - Malovat,
 - Bălvănești,
 - Breznița Ocol,
 - Godeanu,
 - Padina Mare,
 - Corlățel,
 - Vânju Mare,
 - Vânjuleț,
 - Obârșia de Câmp,
 - Vânători,
 - Vladaia,
 - Punggina,
 - Cujmir,
 - Oprișor,
 - Dârvari,
 - Căzănești,
 - Husnicioara,
 - Poroina Mare,
 - Prunișor,
 - Tămna,
 - Livezile,
 - Rogova,
 - Voloiac,
 - Sisești,
 - Sovarna,
 - Bălăcița,
 - Județul Gorj,
 - Județul Suceava,
 - Județul Mureș,
 - Județul Sibiu,
 - Județul Caraș-Severin.

CZĘŚĆ II

1. Belgia

Następujące obszary w Belgii:

in Luxembourg province:

- the area is delimited clockwise by:
- La frontière avec la France au niveau de Florenville,
- La N85 jusque son intersection avec la N894 au niveau de Florenville,
- La N894 jusque son intersection avec la rue de la Motte,
- La rue de la Motte jusque son intersection avec la rue de Neufchâteau,
- La rue de Neufchâteau,
- La rue des Bruyères jusque son intersection avec la rue de la Gaume,
- La rue de la Gaume jusque son intersection avec la rue de l'Accord,
- La rue de l'Accord,
- La rue du Fet,
- La N40 jusque son intersection avec la E25-E411,
- La E25-E411 jusque son intersection avec la N81 au niveau de Weyler,
- La N81 jusque son intersection avec la N883 au niveau d'Aubange,
- La N883 jusque son intersection avec la N88 au niveau d'Aubange,
- La N88 jusque son intersection avec la N811,
- La N811 jusque son intersection avec la rue Baillet Latour,
- La rue Baillet Latour jusque son intersection avec la N88,
- La N88 jusque son intersection avec la N871,
- La N871 jusque son intersection avec la N87 au niveau de Rouvroy,
- La N87 jusque son intersection avec la frontière avec la France.

2. Bułgaria

Następujące obszary w Bułgarii:

in Varna region:

- within municipality of Beloslav:
 - Razdelna,
- within municipality of Devnya:
 - Devnya,
 - Poveyanovo,
 - Padina,
- within municipality of Vetrino:
 - Gabarnitsa,
- within municipality of Provadiya:
 - Staroselets,
 - Petrov dol,
 - Provadiya,
 - Dobrina,
 - Manastir,
 - Zhitnitsa,
 - Tutrakantsi,

- Bozveliysko,
- Barzitsa,
- Tchayka,
- within municipality of Avren:
 - Trastikovo,
 - Sindel,
 - Avren,
 - Kazashka reka,
 - Yunak,
 - Tsarevtsi,
 - Dabravino,
- within municipality of Dalgopol:
 - Tsonevo,
 - Velichkovo,
- within municipality of Dolni chiflik:
 - Nova shipka,
 - Goren chiflik,
 - Pchelnik,
 - Venelin,
- in Silistra region:
 - within municipality of Kaynardzha:
 - Voynovo,
 - Kaynardzha,
 - Kranovo,
 - Zarnik,
 - Dobrudzhanka,
 - Golesh,
 - Svetoslav,
 - Polkovnik Cholakovo,
 - Kamentzi,
 - Gospodinovo,
 - Davidovo,
 - Sredishte,
 - Strelkovo,
 - Poprusanovo,
 - Posev,
 - within municipality of Alfatar:
 - Alfatar,
 - Alekovo,
 - Bistra,
 - Kutlovitza,
 - Tzar Asen,
 - Chukovetz,
 - Vasil Levski,

- within municipality of Silistra:
 - Glavan,
 - Silistra,
 - Aydemir,
 - Babuk,
 - Popkralevo,
 - Bogorovo,
 - Bradvari,
 - Sratzimir,
 - Bulgarka,
 - Tsenovich,
 - Sarpovo,
 - Srebarna,
 - Smiletz,
 - Profesor Ishirkovo,
 - Polkovnik Lambrinovo,
 - Kalipetrovo,
 - Kazimir,
 - Yordanovo,
 - within municipality of Sitovo:
 - Dobrotitza,
 - Lyuben,
 - Slatina,
 - within municipality of Dulovo:
 - Varbino,
 - Polkovnik Taslakovo,
 - Kolobar,
 - Kozyak,
 - Mezhden,
 - Tcherkovna,
 - Dulovo,
 - Razdel,
 - Tchernik,
 - Poroyno,
 - Vodno,
 - Zlatoklas,
 - Tchernolik,
- in Dobrich region:
- within municipality of Krushari:
 - Kapitan Dimitrovo,
 - Ognyanovo,
 - Zimnitza,
 - Gaber,

— within municipality of Dobrich-selska:

- Altsek,
- Vodnyantsi,
- Feldfebel Denkovo,
- Hitovo,

— within municipality of Tervel:

- Brestnitsa,
- Kolartzi,
- Angelariy,
- Balik,
- Bezmer,
- Bozhan,
- Bonevo,
- Voynikovo,
- Glavantsi,
- Gradnitsa,
- Guslar,
- Kableshkovo,
- Kladentsi,
- Kochmar,
- Mali izvor,
- Nova Kamena,
- Onogur,
- Polkovnik Savovo,
- Popgruevo,
- Profesor Zlatarski,
- Sartents,
- Tervel,
- Chestimenstko,

— within municipality Shabla:

- Shabla,
- Tyulenovo,
- Bozhanovo,
- Gorun,
- Gorichane,
- Prolez,
- Ezeretz,
- Zahari Stoyanovo,
- Vaklino,
- Granichar,
- Durankulak,
- Krapetz,

- Smin,
- Staevtsi,
- Tvarditsa,
- Chernomortzi,
- within municipality of Kavarna:
 - Balgarevo,
 - Bozhurets,
 - Vranino,
 - Vidno,
 - Irechek,
 - Kavarna,
 - Kamen briag,
 - Mogilishte,
 - Neykovo,
 - Poruchik Chunchevo,
 - Rakovski,
 - Sveti Nikola,
 - Seltse,
 - Topola,
 - Travnik,
 - Hadzhi Dimitar,
 - Chelopechene.

3. Estonia

Następujące obszary w Estonii:

- Eesti Vabariik (välja arvatud Hiiu maakond).

4. Węgry

Następujące obszary na Węgrzech:

- Heves megye 700150, 700250, 700260, 700350, 700450, 700460, 700550, 700650, 700750, 700850, 700860, 700950, 701050, 701111, 701150, 701250, 701350, 701550, 701560, 701650, 701750, 701850, 701950, 702050, 702150, 702250, 702260, 702350, 702450, 702750, 702850, 702950, 703050, 703150, 703250, 703370, 705150, 705250, 705450, 705510 és 705610 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 850950, 851050, 851150, 851250, 851350, 851450, 851550, 851560, 851650, 851660, 851751, 851752, 852850, 852860, 852950, 852960, 853050, 853150, 853160, 853250, 853260, 853350, 853360, 853450, 853550, 854450, 854550, 854560, 854650, 854660, 854750, 854850, 854860, 854870, 854950, 855050, 855150, 855250, 855460, 855750, 855950, 855960, 856051, 856150, 856250, 856260, 856350, 856360, 856450, 856550, 856650, 856750, 856760, 856850, 856950, 857050, 857150, 857350, 857450, 857650, valamint 850150, 850250, 850260, 850350, 850450, 850550, 852050, 852150, 852250 és 857550, továbbá 850650, 850850, 851851 és 851852 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Nógrád megye 550110, 550120, 550130, 550210, 550310, 550320, 550450, 550460, 550510, 550610, 550710, 550810, 550950, 551010, 551150, 551160, 551250, 551350, 551360, 551450, 551460, 551550, 551650, 551710, 551810, 551821, 552360 és 552960 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,

- Borsod-Abaúj-Zemplén megye 650100, 650200, 650300, 650400, 650500, 650600, 650700, 650800, 650900, 651000, 651200, 652100, 655400, 656701, 656702, 656800, 656900, 657010, 657100, 658100, 658310, 658401, 658402, 658404, 658500, 658600, 658700, 658801, 658802, 658901, 658902, 659000, 659100, 659210, 659220, 659300, 659400, 659500, 659601, 659602, 659701, 659800, 659901, 660000, 660100, 660200, 660400, 660501, 660502, 660600 és 660800, valamint 652400, 652500 és 652800 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Hajdú-Bihar megye 900150, 900250, 900350, 900450, 900550, 900650, 900660, 900670, 901850, 900850, 900860, 900930, 900950, 901050, 901150, 901450, 902850, 902860, 902950, 902960, 903050, 903150, 903350, 903360, 903370, 903450, 903550, 904450, 904460, 904550, 904650 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

5. Łotwa

Następujące obszary na Łotwie:

- Ādažu novads,
- Aizputes novads Kalvenes pagasts,
- Aglonas novads,
- Aizkraukles novads,
- Aknīstes novads,
- Alojās novads,
- Alūksnes novads,
- Amatas novads,
- Apes novads,
- Auces novads,
- Babītes novads,
- Baldones novads,
- Baltnavas novads,
- Balvu novads,
- Bauskas novads,
- Beverīnas novads,
- Brocēnu novads Blīdenes pagasts, Remtes pagasta daļa uz austrumiem no autoceļa 1154 un P109,
- Burtnieku novads,
- Carnikavas novads,
- Cēsu novads,
- Cesvaines novads,
- Ciblas novads,
- Dagdas novads,
- Daugavpils novads,
- Dobeles novads,
- Dundagas novads,
- Durbes novads Durbes un Vecpils pagasts,
- Engures novads,
- Ērgļu novads,
- Garkalnes novads,
- Gulbenes novads,
- Iecavas novads,

- Ikšķiles novads,
- Ilūkstes novads,
- Inčukalna novads,
- Jaunjelgavas novads,
- Jaunpiebalgas novads,
- Jaunpils novads,
- Jēkabpils novads,
- Jelgavas novads,
- Kandavas novads,
- Kārsavas novads,
- Ķeguma novads,
- Ķekavas novads,
- Kocēnu novads,
- Kokneses novads,
- Krāslavas novads,
- Krimuldas novads,
- Krustpils novads,
- Kuldīgas novada Ēdoles, Īvandes, Padures, Rendas, Kabiles, Rumbas, Kurmāles, Pelču, Snēpeles, Turlavas, Laidu un Vārmes pagasts, Kuldīgas pilsēta,
- Lielvārdes novads,
- Līgatnes novads,
- Limbažu novads,
- Līvānu novads,
- Lubānas novads,
- Ludzas novads,
- Madonas novads,
- Mālpils novads,
- Mārupes novads,
- Mazsalacas novads,
- Mērsraga novads,
- Naukšēnu novads,
- Neretas novads,
- Ogres novads,
- Olaines novads,
- Ozolnieku novads,
- Pārgaujas novads,
- Pļaviņu novads,
- Preiļu novads,
- Priekules novads,
- Priekuļu novads,
- Raunas novads,
- republikas pilsēta Daugavpils,
- republikas pilsēta Jelgava,
- republikas pilsēta Jēkabpils,

- republikas pilsēta Jūrmala,
- republikas pilsēta Rēzekne,
- republikas pilsēta Valmiera,
- Rēzeknes novads,
- Riebiņu novads,
- Rojas novads,
- Ropažu novads,
- Rugāju novads,
- Rundāles novads,
- Rūjienas novads,
- Salacgrīvas novads,
- Salas novads,
- Salaspils novads,
- Saldus novada Novadnieku, Kursīšu, Zvārdes, Pampāļu, Šķēdes, Nīgrandes, Zaņas, Ezeres, Rubas, Jaunauces un Vadakstes pagasts,
- Saulkrastu novads,
- Sējas novads,
- Siguldas novads,
- Skrīveru novads,
- Skrundas novads,
- Smiltenes novads,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz austrumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes,
- Strenču novads,
- Talsu novads,
- Tērvetes novads,
- Tukuma novads,
- Vaiņodes novads,
- Valkas novads,
- Varakļānu novads,
- Vārkavas novads,
- Vecpiebalgas novads,
- Vecumnieku novads,
- Ventspils novada Ances, Tārgales, Popes, Vārves, Užavas, Piltenes, Puzes, Ziru, Ugāles, Usmas un Zlēku pagasts, Piltenes pilsēta,
- Viesītes novads,
- Viļakas novads,
- Viļānu novads,
- Zilupes novads.

6. Litwa

Następujące obszary na Litwie:

- Alytaus miesto savivaldybė,
- Alytaus rajono savivaldybė,
- Anykščių rajono savivaldybė,

- Akmenės rajono savivaldybė: Ventos ir Papilės seniūnijos,
- Biržų miesto savivaldybė,
- Biržų rajono savivaldybė,
- Druskininkų savivaldybė,
- Elektrėnų savivaldybė,
- Ignalinos rajono savivaldybė,
- Jonavos rajono savivaldybė,
- Joniškio rajono savivaldybė: Kepalių, Kriukų, Saugėlaukio ir Satkūnų seniūnijos,
- Jurbarko rajono savivaldybė,
- Kaišiadorių rajono savivaldybė,
- Kalvarijos savivaldybė: Akmenynų, Liubavo, Kalvarijos seniūnijos dalis į pietus nuo kelio Nr. 131 ir į pietus nuo kelio Nr. 200 ir Sangrūdų seniūnijos,
- Kauno miesto savivaldybė,
- Kauno rajono savivaldybė,
- Kazlų Rūdos savivaldybė: Jankų, Plutiškių seniūnijos ir Kazlų Rudos seniūnijos dalis nuo kelio Nr. 2613 į šiaurę, kelio Nr. 183 į rytus ir kelio Nr. 230 į šiaurę,
- Kelmės rajono savivaldybė: Tytuvėnų seniūnijos dalis į rytus ir pietus nuo kelio Nr. 157 ir į rytus nuo kelio Nr. 2105 ir Tytuvėnų apylinkių seniūnijos dalis į pietus nuo kelio Nr. 157 ir į rytus nuo kelio Nr. 2105, Užvenčio, Kukečių dalis į šiaurę nuo kelio Nr. 2128 ir į rytus nuo kelio Nr. 2106, ir Šaukėnų seniūnijos,
- Kėdainių rajono savivaldybė,
- Kupiškio rajono savivaldybė,
- Lazdijų rajono savivaldybė: Būdviečio, Kapčiamieščio, Krosnos, Kučiūnų ir Noragėlių seniūnijos,
- Marijampolės savivaldybė: Degučių, Gudelių, Mokolų ir Narto seniūnijos,
- Mažeikių rajono savivaldybė: Šerkšnėnų, Sedos ir Židikų seniūnijos,
- Molėtų rajono savivaldybė,
- Pakruojo rajono savivaldybė,
- Panevėžio rajono savivaldybė,
- Panevėžio miesto savivaldybė,
- Pasvalio rajono savivaldybė,
- Radviliškio rajono savivaldybė,
- Prienų rajono savivaldybė: Stakliškių ir Veiverių seniūnijos
- Raseinių rajono savivaldybė: Ariogalos, Betygalos, Pagojūkų, Šiluvos, Kalnujų seniūnijos ir Girkalnio seniūnijos dalis į pietus nuo kelio Nr. A1,
- Rokiškio rajono savivaldybė,
- Šakių rajono savivaldybė: Barzdų, Griškabūdžio, Kidulių, Kudirkos Naumiesčio, Lekėčių, Sintautų, Slavikų, Sudargo, Žvirgždaičių seniūnijos ir Kriūkų seniūnijos dalis į rytus nuo kelio Nr. 3804, Lukšių seniūnijos dalis į rytus nuo kelio Nr. 3804, Šakių seniūnijos dalis į pietus nuo kelio Nr. 140 ir į pietvakarius nuo kelio Nr. 137
- Šalčininkų rajono savivaldybė,
- Šiaulių miesto savivaldybė,
- Šiaulių rajono savivaldybė: Šiaulių kaimiškoji seniūnija,
- Šilutės rajono savivaldybė: Rusnės seniūnija,
- Širvintų rajono savivaldybė,
- Švenčionių rajono savivaldybė,
- Tauragės rajono savivaldybė: Batakių ir Gaurės seniūnijos,
- Telšių rajono savivaldybė,

- Trakų rajono savivaldybė,
- Ukmergės rajono savivaldybė,
- Utenos rajono savivaldybė,
- Varėnos rajono savivaldybė,
- Vilniaus miesto savivaldybė,
- Vilniaus rajono savivaldybė,
- Vilkaviškio rajono savivaldybė: Bartninkų, Gražiškių, Keturvalakių, Kybartų, Klausučių, Pajevonio, Šeimenos, Vilkaviškio miesto, Virbalio, Vištyčio seniūnijos,
- Visagino savivaldybė,
- Zarasų rajono savivaldybė.

7. Polska

Następujące obszary w Polsce:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Kalinowo, Prostki, Stare Juchy i gmina wiejska Elk w powiecie elckim,
- gminy Godkowo, Milejewo, Młynary, Pasłek, część gminy Elbląg położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 22 oraz na południe i na południowy wschód od granicy powiatu miejskiego Elbląg, i część obszaru lądowego gminy Tolkmicko położona na południe od linii brzegowej Zalewu Wiślanego i Zatoki Elbląskiej do granicy z gminą wiejską Elbląg w powiecie elbląskim,
- powiat miejski Elbląg,
- gmina Wydminy, część gminy Miłki położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63, część gminy Ryn położona na północ od linii kolejowej łączącej miejscowości Giżycko i Kętrzyn, część gminy wiejskiej Giżycko położona na zachód od zachodniej linii brzegowej jeziora Kisajno i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 59 biegnącą od zachodniej granicy gminy do granicy miasta Giżycko w powiecie giżyckim,
- powiat gołdapski,
- część gminy Węgorzewo położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 biegnącą od południowo-wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 650, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 650 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 63 do skrzyżowania z drogą biegnącą do miejscowości Przyszań i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Przyszań, Pniewo, Kamionek Wielki, Radzieję, Dłużec w powiecie węgorzewskim,
- powiat olecki,
- gminy Orzysz, Biała Piska i Pisz w powiecie piskim,
- gminy Górowo Iławeckie z miastem Górowo Iławeckie i Bisztynek w powiecie bartoszyckim,
- gmina Kolno i część gminy Jeziorany położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 593 w powiecie olsztyńskim,
- powiat braniewski,
- gminy Kętrzyn z miastem Kętrzyn, Reszel i część gminy Korsze położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy łączącą miejscowości Kreliekijmy i Sątoczno i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Sątoczno, Sajna Wielka biegnącą do skrzyżowania z drogą nr 590 w miejscowości Glitajny, a następnie na wschód od drogi nr 590 do skrzyżowania z drogą nr 592 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 592 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 590 w powiecie kętrzyńskim,
- gminy Lidzbark Warmiński z miastem Lidzbark Warmiński, Lubomino, Orneta i część gminy Kiwity położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 513 w powiecie lidzbarskim,
- część gminy Sorkwity położona na północ od drogi nr 16 i część gminy wiejskiej Mrągowo położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 16 biegnącą od zachodniej granicy gminy do granicy miasta Mrągowo oraz na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 59 biegnącą od wschodniej granicy gminy do granicy miasta Mrągowo w powiecie mrągowym;

w województwie podlaskim:

- powiat grajewski,
- powiat moniecki,
- powiat sejneński,
- gminy Łomża, Piątница, Jedwabne, Przytuły i Wizna w powiecie łomżyńskim,
- powiat miejski Łomża,
- gminy Mielnik, Nurzec-Stacja, Grodzisk, Drohiczyn, Dziadkowice, i Siemiatycze z miastem Siemiatycze w powiecie siemiatyckim,
- gminy Białowieża, Czyże, Narew, Narewka, Hajnówka z miastem Hajnówka i część gminy Dubicze Cerkiewne położona na północny wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1654B w powiecie hajnowskim,
- gminy Kobylin-Borzymy i Sokoły w powiecie wysokomazowieckim,
- gminy Grabowo i Stawiski w powiecie kolneńskim,
- gminy Czarna Białostocka, Dobrzyniewo Duże, Gródek, Juchnowiec Kościelny, Łapy, Michałowo, Supraśl, Suraż, Turośń Kościelna, Tykocin, Wasilków, Zabłudów, Zawady i Choroszcz w powiecie białostockim,
- miasto Bielsk Podlaski, część gminy Bielsk Podlaski położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 biegnącą od południowo-zachodniej granicy gminy do granicy miasta Bielsk Podlaski, na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 689 biegnącą od wschodniej granicy gminy do wschodniej granicy miasta Bielsk Podlaski oraz na północ i północny zachód od granicy miasta Bielsk Podlaski, część gminy Boćki położona na zachód od linii od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 i część gminy Brańsk położona na południe od linii od linii wyznaczonej przez drogę nr 66 biegnącą od wschodniej granicy gminy do granicy miasta Brańsk w powiecie bielskim,
- powiat suwalski,
- powiat miejski Suwałki,
- powiat augustowski,
- powiat sokólski,
- powiat miejski Białystok;

w województwie mazowieckim:

- gminy Korczew, Kotuń, Paprotnia, Przesmyki, Wodynie, Skórzec, Mokobody, Mordy, Siedlce, Suchożebry i Zbuczyn w powiecie siedleckim,
- powiat miejski Siedlce,
- gminy Bielany, Cerańów, Jabłonna Lacka, Kosów Lacki, Repki, Sabnie, Sterdyń i gmina wiejska Sokołów Podlaski w powiecie sokołowskim,
- powiat węgrowski,
- powiat łosicki,
- gminy Brochów, Młodzieszyn, część gminy Teresin położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 92, część gminy wiejskiej Sochaczew położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 i część miasta Sochaczew położona na północny wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr 50 i 92 w powiecie sochaczewskim,
- powiat nowodworski,
- gminy Czerwińsk nad Wisłą, Joniec, Naruszewo Nowe Miasto i Załuski w powiecie płońskim,
- gminy Pokrzywnica, Świercze i część gminy Winnica położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Bielany, Winnica i Pokrzywnica w powiecie pułtuskim,
- gminy Dąbrówka, Kobyłka, Marki, Radzymin, Wołomin, Zielonka i Ząbki w powiecie wołomińskim,
- część gminy Somianka położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 62 w powiecie wyszkowskim,
- gminy Cegłów, Dębe Wielkie, Halinów, Latowicz, Mrozy, Siennica, Sulejówek, część gminy Jakubów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr A2, część gminy Kałuszyn położona na południe od linii wyznaczonej przez drogi nr 2 i 92 i część gminy Mińsk Mazowiecki położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr A2 i miasto Mińsk Mazowiecki w powiecie mińskim,

- powiat garwoliński,
 - powiat otwocki,
 - powiat warszawski zachodni,
 - powiat legionowski,
 - powiat piaseczyński,
 - powiat pruszkowski,
 - gminy Chynów, Grójec, Jasieniec, Pniewy i Warka w powiecie grójeckim,
 - gminy Milanówek, Grodzisk Mazowiecki, Podkowa Leśna i Żabia Wola w powiecie grodziskim,
 - gminy Grabów nad Pilicą, Magnuszew, Głowaczów, Kozienice w powiecie kozienickim,
 - część gminy Stromiec położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 48 w powiecie białobrzeskim,
 - powiat miejski Warszawa;
- w województwie lubelskim:
- gminy Borki, Czemierniki, Kąkolewnica, Komarówka Podlaska, Wołyn i Radzyń Podlaski z miastem Radzyń Podlaski w powiecie radzyńskim,
 - gminy Stoczek Łukowski z miastem Stoczek Łukowski, Wola Mysłowska, Trzebieszów, Krzywda, Stanin, część gminy wiejskiej Łuków położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 biegnącą od północnej granicy gminy do granicy miasta Łuków i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 806 biegnącą od wschodniej granicy miasta Łuków do wschodniej granicy gminy wiejskiej Łuków i miasto Łuków w powiecie łukowskim,
 - gminy Janów Podlaski, Kodeń, Tuczna, Leśna Podlaska, Rossosz, Łomazy, Konstantynów, Piszczac, Rokitno, Biała Podlaska, Zalesie, Terespol z miastem Terespol, Drelów, Międzyrzec Podlaski z miastem Międzyrzec Podlaski w powiecie białskim,
 - powiat miejski Biała Podlaska,
 - gmina Łęczna i część gminy Spiczyn położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 829 w powiecie łęczyńskim,
 - część gminy Siemień położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 815 i część gminy Milanów położona na zachód od drogi nr 813 w powiecie parczewskim,
 - gminy Niedźwiada, Ostrówek, Abramów, Firlej, Kamionka, Michów, Lubartów z miastem Lubartów i część gminy Kock położona na wschód od linii wyznaczonej przez rzekę Czarną, w powiecie lubartowskim,
 - gminy Jabłonna, Krzczonów, Niemce, Garbów, Głusk i Wólka w powiecie lubelskim,
 - powiat miejski Lublin,
 - gminy Mełgiew, Rybczewice, Piaski i miasto Świdnik w powiecie świdnickim,
 - gminy Fajslawice, Gorzków, i część gminy Łopiennik Górny położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 w powiecie krasnostawskim,
 - gminy Dolhobyczów, Mircze, Trzeszczany, Werbkowice i część gminy wiejskiej Hrubieszów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 844 oraz na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 i miasto Hrubieszów w powiecie hrubieszowskim,
 - gminy Bełzec, Jarczów, Lubycza Królewska, Łaszczów, Susiec, Telatyn, Tomaszów Lubelski z miastem Tomaszów Lubelski, Tyszowce i Ulhówek w powiecie tomaszowskim,
 - część gminy Wojsławice położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy przez miejscowość Wojsławice do południowej granicy gminy w powiecie chełmskim,
 - gmina Grabowiec i część gminy Skierbieszów położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 843 w powiecie zamojskim,
 - gminy Markuszów, Nałęczów, Kazimierz Dolny, Końskowola, Kurów, Wąwolnica, Żyrzyn, Baranów, część gminy wiejskiej Puławy położona na wschód od rzeki Wisły i miasto Puławy w powiecie puławskim,
 - gminy Annapol, Dzierzkowice i Gościeradów w powiecie krańickim,
 - gmina Józefów nad Wisłą w powiecie opolskim,
 - gminy Kłoczew i Stężyca w powiecie ryckim;

w województwie podkarpackim:

- gminy Radomyśl nad Sanem i Zaklików w powiecie stalowowolskim,
- gminy Horyniec-Zdrój i Narol w powiecie lubaczowskim.

8. Rumunia

Następujące obszary w Rumunii:

- Restul județului Maramureș care nu a fost inclus în Partea III cu următoarele comune:
 - Comuna Vișeu de Sus,
 - Comuna Moisei,
 - Comuna Borșa,
 - Comuna Oarța de Jos,
 - Comuna Suceiu de Sus,
 - Comuna Coroieni,
 - Comuna Târgu Lăpuș,
 - Comuna Vima Mică,
 - Comuna Boiu Mare,
 - Comuna Valea Chioarului,
 - Comuna Ulmeni,
 - Comuna Băsești,
 - Comuna Baia Mare,
 - Comuna Tăuții Magherăuș,
 - Comuna Cicărlău,
 - Comuna Seini,
 - Comuna Ardușat,
 - Comuna Farcasa,
 - Comuna Salsig,
 - Comuna Asuaju de Sus,
 - Comuna Băița de sub Codru,
 - Comuna Bicz,
 - Comuna Grosi,
 - Comuna Recea,
 - Comuna Baia Sprie,
 - Comuna Sisesti,
 - Comuna Cernesti,
 - Copalnic Mănăstur,
 - Comuna Dumbrăvița,
 - Comuna Cuspeni,
 - Comuna Șomcuța Mare,
 - Comuna Sacaleșeni,
 - Comuna Remetea Chioarului,
 - Comuna Mireșu Mare,
 - Comuna Ariniș,
- Județul Bistrița-Năsăud.

CZĘŚĆ III

1. Łotwa

Następujące obszary na Łotwie:

- Brocēnu novada Cieceres un Gaiķu pagasts, Remtes pagasta daļa uz rietumiem no autoceļa 1154 un P109, Brocēnu pilsēta,
- Saldus novada Saldus, Zirņu, Lutriņu un Jaunlutriņu pagasts, Saldus pilsēta.

2. Litwa

Następujące obszary na Litwie:

- Akmenės rajono savivaldybė: Akmenės, Kruopių, Naujosios Akmenės kaimiškoji ir Naujosios Akmenės miesto seniūnijos,
- Birštono savivaldybė,
- Joniškio rajono savivaldybė: Gaižaičių, Gataučių, Joniškio, Rudiškių, Skaistgirio, Žagarės seniūnijos,
- Kalvarijos savivaldybė: Kalvarijos seniūnijos dalis į šiaurę nuo kelio Nr. 131 ir į šiaurę nuo kelio Nr. 200,
- Kazlų Rudos savivaldybė: Antanavo seniūnija ir Kazlų Rudos seniūnijos dalis nuo kelio Nr. 2613 į pietus, kelio Nr. 183 į vakarus ir kelio Nr. 230 į pietus,
- Lazdijų rajono savivaldybė: Lazdijų miesto, Lazdijų, Seirijų, Šeštokų, Šventėžerio ir Veisiejų seniūnijos,
- Marijampolės savivaldybė: Igliaukos, Liudvinavo, Marijampolės, Sasnavos ir Šunskų seniūnijos,
- Mažeikių rajono savivaldybės: Laižuvos, Mažeikių apylinkės, Mažeikių, Reivyčių, Tirkšlių ir Viekšnių seniūnijos,
- Prienų rajono savivaldybė: Ašmintos, Balbieriškio, Išlaužo, Jiezno, Naujosios Ūtos, Pakuonio, Prienų ir Šilavotos seniūnijos,
- Šakių rajono savivaldybė: Gelgaudiškio ir Plokščių seniūnijos ir Kriūkų seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio Nr. 3804, Lukšių seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio Nr. 3804, Šakių seniūnijos dalis į šiaurę nuo kelio Nr. 140 ir į šiaurės rytus nuo kelio Nr. 137,
- Šiaulių rajono savivaldybės: Bubių, Ginkūnų, Gruzdžių, Kairių, Kuršėnų kaimiškoji, Kuršėnų miesto, Kužių, Meškuičių, Raudėnų ir Šakynos seniūnijos,
- Šakių rajono savivaldybė: Gelgaudiškio ir Plokščių seniūnijos ir Kriūkų seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio Nr. 3804, Lukšių seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio Nr. 3804, Šakių seniūnijos dalis į šiaurę nuo kelio Nr. 140 ir į šiaurės rytus nuo kelio Nr. 137,
- Vilkaviškio rajono savivaldybės: Gižų ir Pilviškių seniūnijos.

3. Polska

Następujące obszary w Polsce:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Sępólno i Bartoszyce z miastem Bartoszyce w powiecie bartoszyckim,
- część gminy Kivity położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 513 w powiecie lidzbarskim,
- gminy Srokowo, Barciany i część gminy Korsze położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy łączącą miejscowości Kreliekiejmy i Sątoczno i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Sątoczno, Sajna Wielka biegnącą do skrzyżowania z drogą nr 590 w miejscowości Glitajny, a następnie na zachód od drogi nr 590 do skrzyżowania z drogą nr 592 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 592 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 590 w powiecie kętrzyńskim,
- gminy Budry, Pozezdrze i część gminy Węgorzewo położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 biegnącą od południowo-wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 650, a następnie na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 650 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 63 do skrzyżowania z drogą biegnącą do miejscowości Przyszań i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Przyszań, Pniewo, Kamionek Wielki, Radziejewo, Dłużec w powiecie węgorzewskim,
- gmina Krukłanki, część gminy Giżycko położona na wschód od zachodniej linii brzegowej jeziora Kisajno do granic miasta Giżycko oraz na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 biegnącą od południowo-wschodniej granicy miasta Giżycko do południowej granicy gminy Giżycko i miasto Giżycko w powiecie giżyckim,

w województwie podlaskim:

- gmina Orla, część gminy Bielsk Podlaski położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 biegnącą od południowo-zachodniej granicy gminy do granicy miasta Bielsk Podlaski i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 689 biegnącą od wschodniej granicy gminy do wschodniej granicy miasta Bielsk Podlaski i część gminy Boćki położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 w powiecie bielskim,
- gminy Kleszczele, Czeremcha i część gminy Dubicze Cerkiewne położona na południowy zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1654B w powiecie hajnowskim,
- gmina Milejczyce w powiecie siemiatyckim;

w województwie mazowieckim:

- gminy Domanice i Wiśniew w powiecie siedleckim,

w województwie lubelskim:

- gminy Białopole, Dubienka, Chełm, Leśniowice, Wierzbica, Sawin, Ruda-Huta, Dorohusk, Kamień, Rejowiec, Rejowiec Fabryczny z miastem Rejowiec Fabryczny, Siedliszcze, Żmudź i część gminy Wojsławice położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Wojsławice do południowej granicy gminy w powiecie chełmskim,
- powiat miejski Chełm,
- gminy Izbica, Kraśniczyn, Krasnystaw z miastem Krasnystaw, Siennica Różana i część gminy Łopiennik Górny położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 w powiecie krasnostawskim,
- gmina Stary Zamość i część gminy Skierbieszów położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 843 w powiecie zamojskim,
- gminy Hanna, Hańsk, Wola Uhruska, Urszulin, Stary Brus, Wiryki i gmina wiejska Włodawa w powiecie włodawskim,
- gminy Cyców, Ludwin, Puchaczów, Milejów i część gminy Spiczyn położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 829 w powiecie łęczyńskim,
- gmina Trawniki w powiecie świdnickim,
- gminy Jabłoń, Podedwórze, Dębowa Kłoda, Parczew, Sosnowica, część gminy Siemień położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 815 i część gminy Milanów położona na wschód od drogi nr 813 w powiecie parczewskim,
- gminy Sławatycze, Sosnówka, i Wisznice w powiecie bialskim,
- gmina Ulan-Majorat w powiecie radzyńskim,
- gminy Ostrów Lubelski, Serniki i Uścimów w powiecie lubartowskim,
- gmina Wojcieszków i część gminy wiejskiej Łuków położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 biegnącą od północnej granicy gminy do granicy miasta Łuków, a następnie na północ, zachód, południe i wschód od linii stanowiącej północną, zachodnią, południową i wschodnią granicę miasta Łuków do jej przecięcia się z drogą nr 806 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 806 biegnącą od wschodniej granicy miasta Łuków do wschodniej granicy gminy wiejskiej Łuków w powiecie łukowskim,
- gminy Horodło, Uchanie i część gminy wiejskiej Hrubieszów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 844 biegnącą od zachodniej granicy gminy wiejskiej Hrubieszów do granicy miasta Hrubieszów oraz na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 biegnącą od wschodniej granicy miasta Hrubieszów do wschodniej granicy gminy wiejskiej Hrubieszów w powiecie hrubieszowskim,

4. Rumunia

Następujące obszary w Rumunii:

- Zona oraşului Bucureşti,
- Judeţul Constanţa,
- Judeţul Satu Mare,
- Judeţul Tulcea,
- Judeţul Bacău,
- Judeţul Bihor,
- Judeţul Brăila,
- Judeţul Buzău,

- Județul Călărași,
- Județul Dâmbovița,
- Județul Galați,
- Județul Giurgiu,
- Județul Ialomița,
- Județul Ilfov,
- Județul Prahova,
- Județul Sălaj,
- Județul Vaslui,
- Județul Vrancea,
- Județul Teleorman,
- Partea din județul Maramureș cu următoarele delimitări:
 - Comuna Petrova,
 - Comuna Bistra,
 - Comuna Repedea,
 - Comuna Poienile de sub Munte,
 - Comuna Vișeu e Jos,
 - Comuna Ruscova,
 - Comuna Leordina,
 - Comuna Rozavlea,
 - Comuna Strâmtura,
 - Comuna Bârsana,
 - Comuna Rona de Sus,
 - Comuna Rona de Jos,
 - Comuna Bocoiu Mare,
 - Comuna Sighetu Marmației,
 - Comuna Sarasau,
 - Comuna Câmpulung la Tisa,
 - Comuna Săpânța,
 - Comuna Remeti,
 - Comuna Giulești,
 - Comuna Ocna Șugatag,
 - Comuna Desești,
 - Comuna Budești,
 - Comuna Băiuț,
 - Comuna Căvnic,
 - Comuna Lăpuș,
 - Comuna Dragomirești,
 - Comuna Ieud,
 - Comuna Saliștea de Sus,
 - Comuna Săcel,
 - Comuna Călinești,
 - Comuna Vadu Izei,

- Comuna Botiza,
- Comuna Bogdan Vodă,
- Localitatea Groșii Țibileșului, comuna Suciu de Sus,
- Localitatea Vișeu de Mijloc, comuna Vișeu de Sus,
- Localitatea Vișeu de Sus, comuna Vișeu de Sus.
- Partea din județul Mehedinți cu următoarele comune:
 - Comuna Strehăia,
 - Comuna Greci,
 - Comuna Brejnita Motru,
 - Comuna Butoiești,
 - Comuna Stângăceaua,
 - Comuna Grozesti,
 - Comuna Dumbrava de Jos,
 - Comuna Băcșes,
 - Comuna Bălăcița,
- Județul Argeș,
- Județul Olt,
- Județul Dolj,
- Județul Arad,
- Județul Timiș,
- Județul Covasna,
- Județul Brașov,
- Județul Botoșani,
- Județul Vâlcea.

CZĘŚĆ IV

Włochy

Następujące obszary Włoch:

- tutto il territorio della Sardegna.”
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL